

ബുദ്ധഗാഥ.

തരവത്ത് അമ്മാളുത്തമ്മ
ശ്രീകീർത്തി.

THE MANJUNATHAYAM CO., LTD.,
MADRAS.

1904.

മുഖവുര

ഈ ഗ്രന്ഥം ചുരുക്കമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് ഗ്രന്ഥത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി എഴുതിയിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഈ ഇംഗ്ലീഷ് ഗ്രന്ഥം സുബ്ബസിംഹ എന്ന ഒരാൾ, പാട്ടിറപ്പയിൽനിന്നു തന്റെ മരുമകനായ 'സിഗാലോവർ' ആകുന്നു. തത്പരരായ ഉദാഹരണമായി ചില ഐതിഹ്യങ്ങളും ഗ്രന്ഥകർത്താവു ചില ചുരുക്കഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്ന് എടുത്തു ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

ഇതിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള വിഷയം സിഗാലർ എന്ന പേരായ ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ ചുരുക്കഗ്രന്ഥം തത്പരപദേശം ചെയ്തതാകുന്നു. മലയാളഭരണസമിതി സമരോചിതങ്ങളായ ചില തത്പരങ്ങളെ, ഇതിൽ കൊണ്ടു എടുത്തുചേർത്തിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യർ ഗ്രാമീണരായും, കൃഷിക്കാരായും പല വിധങ്ങളും ഇതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അറിവില്ലാത്തവർക്കു, ഈ ഗ്രന്ഥം ഏറ്റവും ഉപകാരമായിത്തീരുന്നതിൽ എന്റെ പരിശ്രമം സഫലമാകുന്നു എന്നു ധൈര്യത്തോടെ പറയാൻ ഞാൻ സാധിക്കുന്നു.

യേശുവിന്റെയും, ഇതിന്നുമുമ്പ്, ലൈറ്റ് ഓഫ് ഐ
 ബ്രൂയർ തമ്മിലുള്ള സഹായിച്ചതാണ്, സുബ്രഹ്മണ്യ
 തുടർച്ചയുടെ സഹായത്താൽ തന്നെയാണ് ഇതും
 ഐശ്വര്യവാദിയിലുള്ളത്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന് 'ചുരുക്കം
 മ' എന്നാണ് പേരിട്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ തത്ത്വമൊ
 യി എന്നെ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചു മഹാമഹാവിനായി പ്ര
 സ്തോതം വന്നു ചൊല്ലുകയുള്ളൂ. അതു അതേ
 നവയുഗം: കിഴക്കേ കോവിലകം വലിയതമ്പുരാ
 നായ 'ക. മാ. മാനവേദന്തം' അവർകൾ എഴുത.
 'ലൈറ്റ് ഓഫ് ഐബ്രൂ' തമ്മിൽ ചെറുകുണ്ടപ്പോൾ
 അവിടെയുണ്ടായ സന്തോഷത്തോടൊപ്പം ചുരു
 തപരണമായ തിരുമന, ചുരുതപസമ്പൂർണ്ണമാ
 യ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെക്കുറിച്ച് മലയാളത്തിലാകിത്തുക
 ണമെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഗ്രന്ഥത്തെ എന്റെ വ
 കൾ തന്നത്. അവിടുത്തെ സന്തോഷസഹിതമായ
 കല്പനയെ വിപ്ലവിപ്പാണിയായതിനാൽ എനിക്ക്
 രേഖാ ചാരിതാത്മ്യത്തിനവകാശമുണ്ട്. ആ തി
 രുമനിയായി ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ ഞാൻ വിനയപൂർവ്വം
 സമർപ്പണം ചെയ്യുകയുള്ളൂ.

അമ്മാളു അമ്മ.

ബുദ്ധഗാഥ.

മറ്റൊരാളായ ബുദ്ധമഹർഷി, നിഷ്ഠാണവർ പ്രാപ്തനായതിന്നുശേഷം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാനശിഷ്യന്മാരെല്ലാം തത്പരനായ ഗുരുവിന്റെ വിരോധത്താൽ, കഠിനദിവസം ഏറവും വ്യാകുലചിത്തന്മാരായി കഴിച്ചു. ഞാനെന്നും അവർ മനോവ്യഥ തീർക്കാൻ ഉപായമെന്തെന്നുചോദിച്ചതിൽ, ചോദിക്കുകയായ, ബുദ്ധഗോപാന്റെ ദിവ്യപരിത്രത്തെ കീർത്തിക്കുന്നതാണ് ഉത്തമമെന്നു തീർപ്പുപറ്റി. ബുദ്ധവിചാരങ്ങളുള്ള ദൈവശാലിനഗരം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം അവർ ഭജിച്ചു, മറരോ സമൂഹം, ബുദ്ധഗോപാന്റെ ദിവ്യപരിത്രങ്ങളെ കീർത്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. കഥയു മാത്രത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായ രാജഗൃഹത്തിൽ വെച്ചാണ് ആദ്യമായി സഭ കൂടിയത്. ആ സഭയിൽ വെച്ചു, ബുദ്ധഗോപാന്റെ പ്രധാനശിഷ്യനായ അനന്ദനോട്, തന്റെ ഹിന്ദുന്മാർ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:— “അല്ലയോ സഭാരാജാ! നമ്മുടെ ഗുരുവായ ബുദ്ധഗോപാൻ നമ്മുടെ

ഹൻ സ്വത്തുതുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാ
 ര്യയും അദ്ദേഹത്തെപോലെതന്നെ കൗടുബ്ബത്തിലും
 ദൈവദാസ്യത്തിലും ഹൃദിപ്പെട്ടവളായിരുന്നു. ആ ഭ
 സ്വതികൾ ബുദ്ധതപസ്സുള്ള ഏറവും ഹൃദയാദര
 കളോടുകൂടെ അനുഷ്ഠിച്ചുവന്നിരുന്നതിനാൽ നിർദ്വ
 ണതാർത്ഥത്തിലേയ്ക്കുള്ള ആദ്യത്തെ പടിയ്ക്ക് അവർ
 എത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അവർ സിദ്ധാലയങ്ങളിലോ
 യ ഒരു പുത്രനുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ ബുദ്ധനിൽ
 വളർത്തു, ബുദ്ധതപസ്സുലഭിച്ചവളെ, എന്നുവെങ്കിലും യാ
 തൊരു മതാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും അല്പമെങ്കിലും വിശ്വാ
 സമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർ
 അവനോട്, ബുദ്ധനെയോ ബുദ്ധശിഷ്യന്മാരെയോ
 കണ്ടു വരിയ്ക്കുവാനായി എപ്പോഴും ശാസിക്കാറുണ്ട്.
 അപ്പോഴെല്ലാം അവൻ മറുവടി പറഞ്ഞുവന്നിരുന്ന
 ത്ത് ഏതെന്നാൽ, 'എനിക്ക് മതാചാര്യന്മാരെയും
 ശിഷ്യന്മാരെയും കണ്ടുകൊണ്ടെന്നും, യാതൊരു
 പ്രയോജനവും ഉണ്ടാവുന്നതല്ല. അവന്റെ അഭിപ്ര
 ചയനാൽ മുട്ടുകത്തി കമ്പിട്ടു അവനെ വരികുണ്ടാ
 ന്നന്റെ ദേഹം വളച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടിയിരുന്നതുകൊണ്ടു ദേ
 ഹത്തന്നു വേദനയുണ്ടാവുകയും കാലികൻ മുട്ടുകൾ
 നിലത്തുക്കെൽ പരുവത്തുതാറുകയും ഏതൊരു ന
 ള്ല വസ്ത്രത്തിൽ അഴുകാവുകയും ചെയ്യും. അതുമാത്രം

മല്ല, അവരോട് സഹവാസത്തിന്നുപോയാൽ, അവർ താല്പര്യം ചോദിച്ചു വല്ലതും ചോദിച്ചുതുടങ്ങും. അതെല്ലാം കൊടുക്കേണ്ടതായും വരും. എന്നാൽ ഭൂമ്യത്തിന്നു നാശം സംഭവിക്കുമെന്നു മാത്രമല്ല, എന്റെ വിലയേറിയ സമയവും പോവും. അതുകൊണ്ട്, എന്റെ പ്രിയപിതാവേ! അവരുടെ സഹവാസം എനിക്കു വേണ്ടു വേണ്ട. ഇങ്ങിനെ ഹരികഴിവുകൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു, സിറാഖൻ അല്പനമ്മമാരും, ശാസനകളെ കട്ടം അനുസരിക്കാതെ മതാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ തീരെ വിമുഖനായിത്തന്നെ കാലംകഴിച്ചുവന്നു. അല്പനമ്മമാർ അവനെ ഒരു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും ബലസന്നിധിയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുവാനായി കഴിയുന്നതു പ്രയത്നിച്ചിട്ടും അല്പംപോലും പ്രയോജനമുണ്ടായില്ല. ആ ദമ്പതികൾ പുത്രന്റെ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചു സന്ദിഗ്ധരുകൾകൊണ്ടുതന്നെ കാലംകഴിച്ചു. വാല്മീകീപിരിതനായ അല്പൻ തന്റെ ജീവാവസാനം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതിനാൽ, തന്റെ ഏകപുത്രനെക്കുറിച്ചു പരിതപിച്ചുകൊണ്ട്, ഇങ്ങിനെ ആലോചിച്ചു: 'ഞാൻ ഇതുവരെ ശ്രമിച്ചിട്ടും എന്റെ പുത്രനു കരുവിത്തത്തിൽ കടത്തുന്ന ശുദ്ധയുണ്ടായിട്ടില്ല, ഞാൻ മരിക്കാറായി. അല്പന്റെ മരണസമയത്തു കഷ്ടമോഷ്ടം എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞെല്ലിയാൽ മക്കൾ അറിഞ്ഞു

ഭാര്യയെക്കുറിച്ചു നമുക്കുണ്ടുള്ള ചോദ്യത്തിൽ സാധാരണ
 യാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടു, ഞാൻ അതുകൊണ്ടു പരി-
 തിച്ചുപോകാം. അവനോട് ആദ്യ ലിംഗകേന്ദ്രം
 ദിവസേന വന്നിപ്പാൻ പറയാം. എന്നാൽ അവൻ
 അതിന്റെ സൂക്ഷ്മതയെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും ഏ-
 രന്റെ കല്പന അനുസരിച്ച് അതിനെ ചെയ്തുകൊ-
 ണ്ടിരിക്കും. എന്നാൽ, എപ്പോഴെങ്കിലും ബുദ്ധിമുട്ടു-
 ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകാൻ അവൻ അതിനെ ചെയ്യുന്നതി-
 നെ കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയും. താനിതെന്താണ് ചെയ-
 യ്ക്കുന്നതെന്ന് അവർ ചോദിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. ഇത്
 ഏന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ കല്പനപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതാ-
 ണെന്ന് അവൻ മറുപടി പറയും. അതു കേൾക്ക-
 വോൾ ധർമ്മതത്വമെന്നായ അവർ അതിന്റെ
 സൂക്ഷ്മതയെ വാഗ്ദാനം ചെയ്യും. ഏന്റെ പുത്രൻ
 അവരുടെ ഉപദേശത്തെ ശ്രദ്ധയോടെ കേട്ട്, അതു
 പ്രകാരം അനുഷ്ഠിച്ചു സഖ്യത്തിനെന്നായി, ഈ ചോ-
 കത്തിലും പരലോകത്തിലും ഭാഗ്യവാനായി ഭവിക്ക-
 യും ചെയ്യും. — ഇങ്ങനെ നിശ്ചയിച്ചു വഴനായ
 ഇവരെന്നെ പുത്രനെ വിളിച്ച് അടുക്കൽ ഇരുത്തി
 സംവദനമായി പറഞ്ഞു:— 'ഏന്റെ മകനെ ഏ-
 നിക്കു മരണം സമീപിച്ചു. ഞാൻ ഈ ദൈവത്തെ വി-
 ഭവിക്കുന്നതുമായി നിന്നോട് ഒരു കാര്യം പറയാനാ

ഗ്രാമിക്കുന്നു. ഏന്റെ പ്രിയപുത്രാ! നീ അപ്രകാരം നടക്കുമെന്നു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തുകൊണ്ടോ? സിഗാലൻ അതു കേട്ട് ഏറവും പശ്ചാത്താപവ്യക്തനായി കരിമ്പുതൂകാനുണ്ടാകുകയും ചെയ്തു. — ‘ഏന്റെ അച്ഛാ! നിങ്ങൾ എന്തു കല്പിക്കുന്നുവോ അതിനെ ഞാൻ വളരെ നിഷ്ഠയോടെ ചെയ്യാമെന്ന് ഉതാ വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നു.’ അതു കേട്ട് അച്ഛൻ, ‘ഏ ന്നാൽ ഏന്റെ കല്പന ഇതാകുന്നു. നീ, ദിവസേന പ്രാതഃസ്നാനംചെയ്ത്, കിഴക്കു, തെക്കു, പടിഞ്ഞാറു, വടക്കു, പാശ്ചാത്യം ആകാശം എന്നിങ്ങിനെ ആറു ദി ക്ഷേത്രവും കേന്ദ്രീയമാക്കി വന്ദിക്കണം. അതിന്നു നീ കട്ടം ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന്.’ എന്നു പറഞ്ഞു. സി ഗാലൻ, അത്ര വലുതായ കാര്യമാണല്ലോ അച്ഛൻ പറഞ്ഞത് എന്നു വിചാരിച്ചു സന്തോഷത്തോടെ, ‘ഏന്റെ അച്ഛാ! ഞാൻ ഇതു തീർച്ചയായും ചെയ്തുകൊള്ളാം,’ എന്നു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു.

‘പുത്രൻ ഉറപ്പായി പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ആ ബ്രാഹ്മണൻ സമാധാനമായിത്തന്നെയും പിന്നെ അ ല്ലകാലത്തിനുള്ളിൽ തരിച്ചുപോയി. സിഗാലൻ പി തൃവാക്യത്തെ പ്രമാണിച്ചു ദിഗ്‌വന്ദനം ക്രമമായി നടത്തിവരികയും ചെയ്തു.

‘അക്കാലത്തു നമ്മുടെ ബുദ്ധഗോവിന്ദൻ, വേണം

വനത്തിലുള്ള വിമാരത്തിലായിരുന്നു വസിച്ചിരുന്ന
ത്. അദ്ദേഹം ദിനംതോറും പ്രാതലകാലത്തിൽ, അ
ന്നേദിവസം തത്ത്വപാഠപദേശലബ്ധിക്കു പരിഷ്കപകാ
ലം എത്തിട്ടുള്ളത് ആകെപ്പൊരാണെന്നു മനോനാട്ടുപ്ലി
കൊണ്ടു കണ്ടറിയുന്നതു പതിവായിരുന്നു. ഒരു ദിവ
സം, ചുരുൾഗന്ധം, പിതൃവാക്യത്തെ പ്രമാണിച്ചു
ദീപ്തവന്ദനം ചെയ്തവരുന്ന സിംഗാലൻ സദൃശപദേശ
ലബ്ധിക്കു സമയമായി എന്നു കണ്ടറിഞ്ഞു. ഉടനെ ത
ന്നെ സിംഗാലന്റെ അടുത്തു ചെന്നു അവനും ചോ
കത്തിനും ഉപകാരപ്രദമായ തത്ത്വപാഠപദേശം ചൊ
യ്ക്കണമെന്നു തീർച്ചയാക്കി. നമ്മുടെ ചുരുൾഗന്ധം
പിതൃവസ്ത്രം ധരിച്ചു, ദിശാപാത്രവും നശിപ്പിച്ചു, നാ
മുഹൂർത്താഗതത്തിലേക്കു ദിശിക്കായി വ്യാപ്തപ്പെട്ടു.
ആ സമയത്തായിരുന്നു സിംഗാലൻ ചെല്ലിച്ചു, നാനാ
വസ്ത്രത്തോടെ നിന്നു, ദീപ്തവന്ദനം ചെയ്തിരുന്നത്.
അതുകണ്ടു ചുരുൾ അവിടെ നിന്നു 'അല്ലയോ ഹ
രേസ്വാമി! നീ എന്തിനായിട്ടാണ് ഇങ്ങിനെയെ
ല്ലാം ചെയ്യുന്നത്?' എന്ന് അനുകമ്പയോടെ ചോ
ദിച്ചു. അപ്പോൾ സിംഗാലൻ, 'അല്ലയോ മഹാത്മാ
വേ! ഏകദേശം അഞ്ചു മരിക്കുമ്പോൾ ഇതിനെ ചൊ
യ്ക്കണമെന്ന് ഏതൊരു ആജ്ഞാവിധിച്ചിരുന്നു. പിതൃ
വാക്യത്തെ ദൈവവാക്കുപോലെ വിചാരിച്ച് എന്നു

മുത്തർ ഞാൻ ഇപ്പോൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്;— എന്താ പണയം.

ബുദ്ധൻ—അല്ലയോ ബ്രാഹ്മണ! ബുദ്ധതത്വങ്ങളിൽ ഏതൊരുതരം ഇഷ്ടമെന്തെല്ലാ ദീപ്തവർണ്ണം ചെയ്തുകൊണ്ട് വാങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

സിംഗലൻ—പ്രഭോ! എനിക്ക് ബുദ്ധതത്വങ്ങൾ കേൾക്കാനായില്ല. അതിൽ എന്തിനെയാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ദൈവമെന്തായി എനിക്ക് പറഞ്ഞുതന്നാൽ ഞാൻ അതുപോലെ ചെയ്തുകൊള്ളാം. അതു എനിക്ക് ഇഷ്ടമാണല്ലോ.

ബുദ്ധൻ—എന്നാൽ ഞാൻ പറയാം. ശ്രദ്ധയോടെ കേൾക്കൂ.

സിംഗലൻ—പ്രഭോ! ഞാനിതാ തയ്യാറായിരിക്കുന്നു.

ബുദ്ധൻ—മനുഷ്യർ മാനസികങ്ങളായ നാലുവിധ വികാരങ്ങളെ ഏതുവിധമെങ്കിലും വണിക്കപ്പെട്ടു നശിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. അതിനെ ചെയ്താൽ, മനുഷ്യർ പാപകർമ്മങ്ങളെ ചെയ്യാൻ പ്രേരണ ചെയ്യുന്നതായ നാലു ഔട്ടുണങ്ങളിൽനിന്നും, ധനനാശത്തിന്നു മുഖ്യകാരണങ്ങളായ ആറു സംഗതികളിൽനിന്നും വിമുക്തരായി ഭവിക്കും. ഉപകൂട്ടിൽനിന്നു മോചിക്കപ്പെട്ടവർ മാത്രമേ, നീ വന്നുണ്ടെന്നായ ആറു ദിക്കുകളിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ദോഷ

ങ്ങളാൽ ബാധിതനല്ലാതിരിക്കേണ്ടതു് ഞങ്ങൾ നോക്കട്ടെ. ഈ ലോകത്തിൽ സുഖവാസത്തിന്നു് ഇല്ല സകല മിക്കങ്ങളും ചെറുപ്പംകഴിഞ്ഞവനായും മരിക്കും. മരണാനന്തരം അവൻ പരമസുഖപ്രദമായ ദേവലോകത്തിൽ ചെന്നു ജനിക്കുന്നതാണ്.

സിഗാലൻ—അല്ലയോ പ്രഭോ! മേൽപറഞ്ഞവയൊന്നും എനിക്ക് മനസ്സിലായില്ല. ഞാൻ ഭൂവനമാണ് വൃക്കയായി പറഞ്ഞാൽ മറ്റൊരു എനിക്ക് റിഞ്ഞുള്ള മാനസികങ്ങളായ നാലുവിധ വികാമങ്ങളെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഏതെല്ലാമാണെന്ന് ആദ്യം പറഞ്ഞുതരണം.

ബുദ്ധൻ—പറയാം; കേൾക്കരുതുക. മനു ജന്തുക്കൾ സു മണ്, അമൃതമാണൊ, മൃത, ബ്രാഹ്മണത്തായ കാര്യസംഭവം; നാലു, അസത്യവാരം— ഇവയെല്ലാമാകുന്നു നാലു ക്ലാസങ്ങൾ.

സിഗാലൻ—അല്ലയോ പ്രഭോ! ജന്തുക്കൾക്കു് പരമസുഖമല്ല, ജന്തു എന്നുവെച്ചാൽ എന്താണ്? മരിച്ചവനെയാൽ എന്താണ്? ഇതുതന്നെ ഭൂവനമായ ഞാൻ ആദ്യം മനസ്സിലാക്കട്ടെ.

ബുദ്ധൻ—അതു പറയാം. ജന്തുക്കൾക്കു്, ബ്രഹ്മ, വേദം, സംജ്ഞ, സംസ്കാരം, വിജ്ഞാനം എന്നു

ന്ന അഞ്ചു പലകത്തുൾ ചേർന്നിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഈ
 പ്രയോഗം സ്വീകരിച്ചാൽ ഹിംസ എന്ന പദവും പൂർത്തി
 യാകുന്നുമെങ്കിൽ അതിന്റെ പ്രയോഗം അഞ്ചു സംഗ
 തികൾ മുഖ്യമായി വേർതിരിക്കുന്നു.

(1) അതിൽ ഹിംസയെ പാത്രമാക്കുന്ന വസ്തു മനു
 ജന്തുവാണെന്നുള്ള പ്രയോഗം തിരക്കുണ്ടാവാതിരിക്കുക.

(2) ആ ജന്തു ജീവനുള്ളതാണെന്നു തന്നിട്ടു
 നോക്കേണ്ടതായിരിക്കുക.

(3) ആ ജന്തുവിന്റെ കൊല്ലുവാൻ തീർച്ചയാക്കു
 മ. (ആലോചിച്ചുവരിക).

(1) ജീവഹാനി തീർത്താൽ മാത്രമായിട്ടു പ്ര
 യോഗിക്കുക.

(2) കൊല്ലപ്പെട്ടു.

സ്വീകരിച്ചാൽ പ്രയോഗം ഇതിനെപ്പറ്റി ജന്തു
 ഹിംസയാണെന്നു നോക്കിയാൽ സംഭവിച്ചു
 നോക്കുക.

ബുദ്ധൻ — ജന്തുഹിംസയാകുന്ന പാപത്തിന്റെ ഫല
 ത്വം, പന്നാതിത, ദീർഘകാലം നരകങ്ങളിൽ കി
 ണ്ടുപോകുക എന്നുള്ള ജന്തുവെന്നു പേർ പുനർഭവി
 ത്വം എന്നു മനസ്സിലാക്കുന്ന ജന്തുവിന്റെ
 വലിയ പലകത്തുൾ ഹിംസയാണെന്നു വിശദീകരിച്ചാൽ
 പ്രയോഗം തിരക്കുണ്ടാവാതിരിക്കുക. ഇതിനെക്കുറിച്ചു

സിഗാലൻ അപ്പോൾ പ്രഭോ! അങ്ങോട്ടുനോക്കാൻ
വന്നു ദോഷമാണ് സംഭവിക്കുക?

ചുമ്പൻ — അങ്ങോട്ടുനോക്കുവാനുവേണ്ട വളരെക്കുറ
വും കിണനകൾക്കുള്ള അനുഭവിക്കുന്നതിന്നു പുറ
മെ, മനുഷ്യനായി ജനിച്ചാൽ, നിത്യദാരിദ്ര്യമനു
ഭവിക്കുകയും, രാജകോപം, ചോരമതം, അഗ്നി
നാഡ, ഇലപ്രവാചകൻ മുതലായ കഠിനരൂപത്തുക
ൾക്കു പാത്രമായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്യും.

സിഗാലൻ ചോദിച്ചു ന്യായമല്ലാത്തതായ കാമസു
ക്ഷാദവത്തിന്റെ ദോഷങ്ങൾമുതൽക്കുമാകുന്നു?

ചുമ്പൻ — ഈ ഭൂമുപരിതലത്തിൽനിന്നുണ്ടാവുന്ന ദോഷ
ങ്ങൾ മേല്പറഞ്ഞവയെക്കാൾ ഏതത്രയും അധിക
മാണ്. ഈ പാപകർമ്മാവേത്താണ് അനേക
കോടി ജനങ്ങൾ നരകങ്ങളിൽതന്നെ കഴിച്ചുകൂ
ടുന്നവരും, പക്ഷെ മനുഷ്യനായി ജനിക്കുന്നതു
തന്നെ ദുർദ്ദമമാണ്. അഥവാ പൂർവ്വജന്മങ്ങളിൽ
ചെയ്ത പണ്ഡിതാചാര്യശേഷത്താൽ മനുഷ്യജന്മം
കളിപ്പവസ്തുവരുകിലും, ഏതൊരു മഹിമയുള്ളതായ
തൽ ജീവനും കഴിപ്പാനാടവരികയും, അന്നവസ്തുങ്ങ
ളില്ലാത്ത നിത്യദാരിദ്ര്യമനുഭവിക്കേണ്ടിവരികയും,
ഏല്പാവമാലും വെറുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. സക
ലക്കും ശത്രുത ഭോജനമാൻ ഇടവരുന്നതുമാണ്.

സിഗ്രാമൻ—അല്ലയോ പ്രഭോ! ഇനി അസത്യവാദി
 യതിനുള്ള ദോഷങ്ങളെയും പാഠനയുതതിക.

ബുദ്ധൻ—അസത്യവാദികൾക്കുവെച്ചാൽ സത്യമല്ലാ
 യതിനെ പറയുക; സത്യത്തെ മറച്ചുവെച്ചു പാ
 യുക; എന്നിവയാകുന്നു. അതിനുള്ള ദോഷങ്ങൾ
 പറയാം, കേൾക്കൂ; അസത്യവാദിയായവൻ ആ
 കർമ്മപഥത്തെക്കുറിച്ചറിയാതെ അനേക സംവത്സരം
 നരകത്തിൽ കിടന്നുഴച്ചുവാനിടവരും. പിന്നെ ക
 ണ്ഠ്യനായി ഭവിച്ചുവരികെന്നും സർവ്വ ദുഃഖി
 ന്നവരും സകലരും നിറുത്താനും മരിക്കും.

സിഗ്രാമൻ—കാനസികരുളായ നാലു ദിവ്യകാരങ്ങളു
 കെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ച് അരുന്ധ്വൻ പാഠനത്തെ
 പ്ലാം അദ്ദേഹം ഗ്രഹിച്ചു. മനുഷ്യരെ പാപകർമ്മങ്ങ
 లിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചുവെന്ന നാലു ദുർഗ്ഗുണങ്ങളെ
 ന്ന പാഠനത്തെക്കുറിച്ചും, അവ ഏതെല്ലാമാ
 ണ്? അവയുടെ സ്വഭാവമെന്താണ്? അവയെ
 നല്ലവണ്ണം പറഞ്ഞുകൊള്ളുക.

ബുദ്ധൻ—ഇതെല്ലാം അറിയുവാൻ പറയാം. സമുദാനാ
 യി കേൾക്കുക. 1, മനുഷ്യരെ പാപകർമ്മങ്ങളിൽ
 മുഴുവനായി പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നത് ജഗൽപ്രസിദ്ധമായ
 'ആശ' എന്ന ദുർഗ്ഗുണമാകുന്നു. 2, ആശയെ
 കൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താത്ത 'മോഹ'മെന്ന ദുർഗ്ഗു

ണമാകുന്നു. 8, യേശു, ദൂഷിത, ഇവയാകുന്നു.

സിറാഖ്—പ്രഭോ! ഒന്നാമതായി പറയപ്പെട്ട 'ആൾ' എന്ന ദൃശ്യങ്ങളിൽ ഒരു മനുഷ്യനെ പാവകണ്ഠങ്ങളിൽ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് ശക്തിയുണ്ടോ? അതു അസംബ്യമാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഈ ആശയം പ്രേരിതമായ എമ്മനുയ്യരെക്കുറിച്ചും വല്ല പാവകണ്ഠങ്ങളെ ചെമ്പുതായി കണ്ടിട്ടുണ്ടോ?

ചുവൽ—സിറാഖ്! ലോകത്തിൽ ആശയത്തെ വരയുന്നതിന് ഇനിയും ചില പേരുകളുണ്ട്. അവരുടെ പായം. ചുരുക്കം തുല്യ കാമം, ആഹാരം, ഇച്ഛ ഇവയെല്ലാം ആശയങ്ങളെ നാശമാക്കുന്നു. ഈ ആശയങ്ങളിൽ ലോകത്തിൽ പാവകണ്ഠങ്ങളുണ്ടാവുന്നതല്ല. ഈ ആശയം അധനതയായിട്ടാണ് സകല ജനങ്ങളും പാപം ചെയ്യുന്നത്. ഈ പ്രവഞ്ചത്തിൽ കർന്നാദിമുഖത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നത് ഈ ആശയമാകുന്നു. എത്ര നൈത്യശരലികളായ മനുഷ്യരെയും ഈ ആശയ സങ്കടത്തിൽ മുക്കിക്കളയുന്നു. ഈ ആശയമെല്ലാം പൂർണ്ണമായി ബുദ്ധിമാനായ മനുഷ്യരെക്കൂടി ഇഴുത്തുവെക്കുന്നു. അഥവാ അങ്ങിനെ യുള്ള അലച്ചുവസ്ത്രം ഒരു ലഭിച്ചാലും അതുതന്നെ

തൃപ്പിപ്പെട്ടവാൻ ആശ, സമ്മതിക്കുന്നില്ല, ആശ, ഷണ്ണകകാണ്ഡ പാതാളത്തിലേയ്ക്കു ചാടുന്നു. തൽക്കണ്ണാണെന്നു ആകാശത്തിലേക്കു ചാടുന്നു. ഈ ആശക്കു അർഹ്യമായി ഒരു സ്ഥലവും തന്നെ യില്ല. ഈ ആശക്കു വശഗന്ധാർപ്പാണവയം കൈത്രലോക്യത്തിലായതില്ല ഈ ആശ അമനിതി ഷകെകിലും കരേട്ടത്തു സ്ഥാനമായി സ്ഥാനിതവ യ്ന്നില്ല അതിചവലനായ വാദകന്റെ സ്വഭാവമാകുന്നു ആശയുടെ സ്വഭാവം. ഈ ആശയം കുന്ന പാശത്താലാണ് കൈത്രലോക്യത്തെ മുഴുവനും ചുറ്റിക്കെട്ടിയിരിക്കുന്നത്.

സിന്ദാലൻ—അർദ്ധയോ പ്രയോ! ആശയുടെ സ്വഭാവത്തെ കേട്ടു ഇവിടത്തെ അയക്കാൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തായ 'ക്രോഡ'ത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെയും പറയുക.

ബുദ്ധൻ—ക്രോഡത്തെക്കുറിച്ചു ഏതൊരു വലുതായൊരു ശക്തിയാകുന്നു.

ക്രോഡമാകുന്നതുവിത്തന്നിരിക്കാറി
പാപമാകുന്നതൊക്കെത്തിടന്നുടോ
ക്രോഡമേലാകുന്ന പാപമുണ്ടാക്കുക
ക്രോഡമല്ലോ ഏതൊരു സന്ധാനം

ശ്രോധമല്ലോയെന്നായതുനിശ്ചയം

ശ്രോധമല്ലോനിമഗ്നമുൾക്കയക്കും.

സിഗ്രാലാർ—പ്രഭോ! മൃഗമതകൊണ്ടും ഇപ്രകാരം
ഇതുപത്തുകൾ വരുവാൻ കഴിയുമോ?

പുഷ്പൻ—ഉണ്ട്. മനുഷ്യൻ മൃഗമതകൊണ്ടു വലിയ
ധനപരമാർത്ഥം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സിഗ്രാലാർ—പ്രഭോ! ധനനാശത്തിന്നു മുഖ്യകാരണങ്ങളായി
ആറുപ്രവൃത്തികളെ പറഞ്ഞുവല്ലോ
അത് ഏതെല്ലാമാണ് ദൈവം പാപമൃത
കൾ.

പുഷ്പൻ—പായാമകൾക്കു 1. പുഷ്പമുൾക്കൊള്ളുന്ന
ഉഷ്ണമെന്ന മറ്റും മുതലായ ലഹരി വസ്തുക്കളെ
ഉപയോഗിക്കുക; 2. അസമയത്ത് (തെരുവിൽ
കൂടി) സംഭരിക്കുക; 3. നൃത്തനാടകസംഗീതാദി
ശാലകളിൽ നിരന്തരം വെറുപ്പാണിരിക്കുക; 4.
കുറ്റം ചെയ്യുക; 5. ദുഷ്ടജനസംസർഗ്ഗം; 6. മതി
യായൊരിക്കലും ഇങ്ങനെ ആറു പ്രവൃത്തികളാ
കുന്നു.

സിഗ്രാലാർ—പ്രഭോ! ലഹരിവസ്തുക്കൾ ഏതെല്ലാമാ
കുന്നു? അത് ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ടുള്ള ദോ
ഷങ്ങളെന്തെല്ലാമാണ്?

[illegible]

സീമയുടെ 'പ്രേമ' 2011 ഫിലിം അഞ്ചാമത്തെ മലയാള സിനിമയായി ഫെബ്രുവരി 10 ന് പുറത്തിറങ്ങി.

[illegible]

ൽ വാസനയുണ്ടാവും അവർക്കു മേല്പറഞ്ഞ ഉപ
 ദ്രവത്തിന്റെയും അധിപ്തി വാർദ്ധക്യം വീട്ടിലുള്ളവ
 രെല്ലാം ഓരോരുത്തരുടെയും അറിവിന്റെ
 വേദം കളഞ്ഞാൽ വീട്ടുനകത്തു കടന്നു സ്വത്തു
 കളെ കോഴിപ്പുറകാണുവോവാറാകുമെന്നു അതു
 കൊണ്ടു പ്രത്യേകവും സഭയിൽ വന്നു, അ
 കാലത്തിൽ സഭയുടെ നിയോഗം, വല്ലകു
 റുപേഴ്സി, കൊലപാതകന്മാരുടെയും ന
 കരണ ഗവേഷണവും സ്ഥാനം കണ്ടാൽ ക
 സിപ്പി വിടുക. അപ്പോഴൊക്കെ അനാവശ്യമായ
 ദ്രവനാശത്തിന്നും ദൈവവാദത്തെ നശിപ്പിക്കുവാൻ.

ശിശുക്കൾ—നമ്മുടെ അറിവിൽ അത്യാവശ്യകതാ
 യി നടക്കേണ്ടവരെ സാക്ഷാത്കാരം കേൾക്കുക
 നെല്ലാമാണ്?

ബുദ്ധി—നമ്മുടെ അറിവിൽ സകലതായി നട
 ക്കേണ്ടവർ ദൈവമായും ദ്രവ്യമായും പ്രത്യേ
 കപരമാണ് നമ്മുടെ അറിവിൽ മിക്കതും
 മാത്രികാലത്താകയാൽ, അതു കാണാനായി ഉറ
 കെമറിക്കുന്ന നൂറുകൾ ദൈവമായും നിശ്ച
 യം, സ്നേഹിതനായും നാടകകാര്യം ചെയ
 പവിടണമെന്നതുകൊണ്ടു പ്രത്യേകവും നിശ്ച
 യമാണ്.

സിറാലർ - അല്ലയോ പ്രഭോ! മൂതുകുളികാണ്ടുള്ള
ദോഷമെന്താണെന്നു ചോദക.

ബുദ്ധൻ - മനുഷ്യൻ മൂതുകുളി കൊണ്ടുണ്ടാവുന്ന മ
കു, ദോഷം ശത്രുതയാകുന്നു. മൂതുകുളിയിൽ മ
രാൾ ഇരിക്കാതെ കഴികയില്ലല്ലോ. ഇതിച്ചവനോ
ട് ഭയമാവാതെ അവരെങ്ങാവാതിരിക്കയില്ല. ഇ
തിച്ചവന് എണ്ണപ്പത്തിൽ കിട്ടുന്ന ദ്രവ്യം തോറാ
വർ കഴുത്തുട്ടു സമ്പാദിച്ചതായിരിക്കും. ആ ദ്ര
വ്യ മനുഷ്യാവത്തോടുകൂടിയതാകയാൽ, ഇതിച്ച
വന് ആ ദ്രവ്യം ഉപദ്രവമായിത്തീരും. മൂതിൽ
തോറാ ദ്രവ്യം കളഞ്ഞവൻ പക്ഷാത്കാരപത്തോ
ടുകൂടിയ 'ആധി' ആജീവനാന്തം നശിക്കുകയില്ല.
മൂതുകുളിക്കാർ സ്വാതന്ത്രിയവതകളുടെ ദുഷ്കാരക
വസ്തു സാക്ഷിയായ മറ്റൊരു പാത്രമായിത്തീർന്നാൽ, അ
ത് എത്ര സത്യമായിത്തീരാനാവും. മൂതുകുളിക്കാരനാ
ണെന്നു ചാത്തത് ആരും വിശ്വസിക്കുകയില്ല.
മൂതുകുളിക്കാർ സത്സഹാവികളായ സ്നേഹിത
ന്മാരെ ഒരിക്കലും ഉണ്ടാക്കിയില്ല. അങ്ങിനെ വല്ല
സ്നേഹിതന്മാരും ഉണ്ടെങ്കിൽ അവർ മൂതുകുളിക്കാ
രെ ധിക്കരിച്ചു വിട്ടുകളകയും ചെയ്യും. മൂതുകുളി
ക്കാർ നല്ല മനുഷ്യക്കുടും കിട്ടുന്നതല്ല. കാര്യനി
ല്ലാത്തവനാണെന്നതിൽ അവർ കടന്നുപരിചാല

നം ചെല്ലിപ്പൊന്നുവെച്ച് ആരും ചെല്ലുന്നിടം കൊടുക്കുകയില്ല. ഇരിക്കുന്നതാണ് മൂത്തകുട്ടിയായുണ്ടാവുന്ന ദോഷങ്ങൾ.

സിഗാലൻ: പ്രമാദി ഭർത്താക്കൾ സംസ്കൃതക്കാൽ ആറുവയസ്സിനു മുമ്പെത്താൻ സംഭവിച്ചാൽ അങ്ങനെയൊരു പാപത്തുവല്ലോ. ഭർത്താക്കൾ എന്നുവെച്ചാൽ ആരാണ്? ആർക്കുള്ള സമ്മതത്താൽ എന്നുവെച്ചാൽ? എന്നു പറഞ്ഞുതരിക.

ബുദ്ധൻ:—അസത്യം, വാദം, മദ്യപാനം, മൂത്തകുട്ടിക്കാൽ, വഞ്ചന, ക്രൂരത, ക്രമക്കേട്, ഇവയൊക്കെ ഭർത്താക്കൾ. ഇവയെ സംബന്ധം, അസത്യം, എഴുന്നി, നിമിത്തം, കലഹം, വെട്ടുപ്പണം, പരസ്പരം ഇവയെല്ലാംകൊണ്ട് 'അല്ലയോ സിഗാലൻ! ഇവയെ സംസ്കൃതക്കാൽ മനുഷ്യൻ പലവിധ ദോഷങ്ങൾക്കു പാത്രീഭവിക്കുകയും അതുകൊണ്ടു പാപങ്ങൾക്കു കത്താവായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്യും.

സുപ്രഭാതം വെളിപ്പെട്ടു

സുപ്രഭാതം വെളിപ്പെട്ടു

മനസ്സെപ്പോലെ

അതൊക്കെയാണിപ്പോൾ.

വിരമിക്കുന്നതിലും

ഏതൊക്കെത്തന്നെ

തന്നിച്ചുടന്നുവന്നാലും

മമണിപാതം മലങ്കരം

മിഴന്നുസംസ്കൃതം

സമർപ്പം. ൨൦. ഹനതം. ൨൦. ൨൦.

വായനം. ൨൦. ൨൦. ൨൦.

സുതപ്തമലങ്കരം. ൨൦. ൨൦. ൨൦.

സുതപ്തമലങ്കരം. ൨൦. ൨൦. ൨൦.

സുതപ്തമലങ്കരം. ൨൦. ൨൦. ൨൦.

സുതപ്തമലങ്കരം. ൨൦. ൨൦. ൨൦.

സുതപ്തമലങ്കരം. ൨൦. ൨൦. ൨൦.

സുതപ്തമലങ്കരം. ൨൦. ൨൦. ൨൦.

സുതപ്തമലങ്കരം. ൨൦. ൨൦. ൨൦.

സുതപ്തമലങ്കരം. ൨൦. ൨൦. ൨൦.

സുതപ്തമലങ്കരം. ൨൦. ൨൦. ൨൦.

സുതപ്തമലങ്കരം. ൨൦. ൨൦. ൨൦.

സുതപ്തമലങ്കരം. ൨൦. ൨൦. ൨൦.

സുതപ്തമലങ്കരം. ൨൦. ൨൦. ൨൦.

സുതപ്തമലങ്കരം. ൨൦. ൨൦. ൨൦.

സുതപ്തമലങ്കരം. ൨൦. ൨൦. ൨൦.

സുതപ്തമലങ്കരം. ൨൦. ൨൦. ൨൦.

സുതപ്തമലങ്കരം. ൨൦. ൨൦. ൨൦.

സുതപ്തമലങ്കരം. ൨൦. ൨൦. ൨൦.

സുതപ്തമലങ്കരം. ൨൦. ൨൦. ൨൦.

സുതപ്തമലങ്കരം. ൨൦. ൨൦. ൨൦.

സുതപ്തമലങ്കരം. ൨൦. ൨൦. ൨൦.

സുതപ്തമലങ്കരം. ൨൦. ൨൦. ൨൦.

സുതപ്തമലങ്കരം. ൨൦. ൨൦. ൨൦.

[illegible]

കിനെ ചിത്തയാക്കിയിരിക്കുക; അർത്ഥനാമകാർ
സമ്പാദിച്ച പ്രവൃത്തി അനുഭവിക്കുവാനുള്ള യോഗ്യത, മകൾ അർത്ഥമെന്തെന്നതിനെക്കുറിച്ചു സമ്പാ
ദിക്കുക; അർത്ഥനാമകാർക്കു മരണാനന്തരം അവ
ളുടെ പേരിൽ ഹരനാമം ദാനധർമ്മം ചെയ്യുക; ഇ
തിനെക്കുറിച്ചും ചെയ്യാതെ അർത്ഥനാമകാർക്കു ദ്രോ
ഹിച്ചാൽ ഇഹലോകത്തിൽ പലവിധ കഷ്ടത
യും പരലോകത്തിൽ പലവിധ ശിക്ഷയും അനു
ഭവിപ്പാനുണ്ടാവുന്നതുമാണ്.

ചുരുക്കം - അർത്ഥം നിറവേറ്റി അർത്ഥനാമകാർ മ
കൾ ചെയ്യേണ്ട കാര്യമു പഠനപ്രവൃത്തി. ഇനി
അർത്ഥനാമകാർ മകൾക്കു ചെയ്യേണ്ടതെന്തെന്നു
കേൾക്കുക. മകളെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ
യുന്നതിൽനിന്നു വഴങ്ങിക്കൊള്ളുകയാണ് അർത്ഥന
നാമകാർക്കു ചെയ്യാനുള്ള കാര്യം. സമയമെല്ലാം അ
വളെ പ്രവൃത്തിപ്പിക്കുകയും വേണം. കലാവിദ്യക
ളെ അഭ്യസിപ്പിക്കുകയും ശാസ്ത്രപരിചയം വരുത്തു
കയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അവർ ഇണങ്ങിയ മാ
തൃമാരെയാ മന്ത്രികളെയോ ഉണ്ടാക്കേണ്ട
തും കാര്യമാകുന്നു. ശരിയായ സമയങ്ങളിൽ പൂർവ്വ
സ്വപ്നങ്ങളെ മോശം ചെയ്യാതെക്കൊണ്ടതും കാര്യമാണ്.
ഇങ്ങനെ ധർമ്മീകളായാൽ നിലകൊള്ളട്ടെ മറ്റൊരു

ഒരു മകൾക്കു ചെയ്യാതിരുന്നാൽ അമ്മയമ്മമാർ ചാത്തുകൊണ്ടുള്ള വാചം അറംഭമിരിക്കേണ്ടിവരുന്നതാണ്

പിന്നെ ചുവേൽ സിംഗാലയോട്, ശിഷ്യന്മാർ ഹൃദയാഗമനാഭോക്താവായിട്ടുള്ള ബന്ധുക്കളായ മറകളെ ഉപദേശിച്ചു 'അദ്വൈത സിംഗാലാ: ഹൃദയാഗമനകുലാ ഭൂമിയിൽ കണ്ടാലും ഏഴുവീടുകളും. അടുത്തു കണ്ടാൽ അല്ലെങ്കിൽ വേണ്ടുന്ന ഉപചാരങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതാണ് ഹൃദയാഗമനാഗ്രന്ഥത്തിലേക്കും അനുബന്ധപ്പെടുന്നതെല്ലാം കൊടുക്കുകയും വേണം. ഹൃദയാഗമൻ ശിഷ്യനോട് ചെയ്യേണ്ടുന്ന മറകളെപ്പറ്റം മേൽ പറയുക. ശിഷ്യനാ നല്ല നടുവടി പഠിപ്പിക്കേണ്ടതും ഹൃദയാഗമനാഗ്രന്ഥമുറക്കുകയും. ശിഷ്യൻ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ഉപദേശിക്കേണ്ടതാകുന്നു ഹൃദയാഗമനാഗ്രന്ഥം വിദ്യയെപ്പറ്റം ശിഷ്യന് ഉപദേശിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്' ശിഷ്യന്റെ യോഗ്യതയെക്കുറിച്ചു മറയ്ക്കുന്നതോടുകൂടി പ്രശംസിച്ചു പറയാവു. ശിഷ്യനെ കഴിഞ്ഞുപോയവരെപ്പോലെ മരിക്കേണ്ടതുമാണ്

'ഇനി തോന്നാവുന്നവയ്ക്കു ചെയ്യേണ്ടുന്ന മറകളെ പറയാം. അന്തസ്, യാജ്ഞോക്ത മയാജ്ഞോക്തം ദിയയോക്തം കൂട മാനുഷേ സംസാരിക്കാവു. കൃത്യണമാകും

പരിഹാസമായുള്ള വാക്കുകളെ മരിക്കുപോം മാർത്തോമ്മാ ഉപയോഗിക്കുന്നത് മാർത്തോമ്മാ സ്നേഹിച്ച് ഏകപത്രിപ്രകാരത്തോടുകൂടിയവനായിരിക്കണം. സമ്പാദ്യം മുഴുവനും മാർത്തോമ്മാ കയ്യിൽ എത്തിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണ് തന്റെ ആവസ്ഥക്കനുസരിച്ച് മാർത്തോമ്മാ സഭയ്ക്കുവേണ്ടി കൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

‘ഇനി മാർത്തോമ്മാ മതാവിനോട്’ ആനുവർത്തിക്കേണ്ടതും പായാം. മതാവിന്റെ മേലായ സമയങ്ങളിൽ ചേക്കേറും മുതലായവ തയ്യാറാക്കി കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. മതാവിന്റെ സ്നേഹിതന്മാരെ അതിഥികളോ വന്നാൽ അവരെ ആദരിക്കേണ്ടതാണ്. പാതിവ്രത്യത്തോടെ ഇരിക്കുകയും വേണം. മതാവ് തന്റെ കൈവശം എത്തിച്ചിട്ടുള്ള സ്വത്തുക്കളെ സൂക്ഷ്മയോടെ പരിപാലിക്കേണ്ടതാണ്. ഹൃദയകൃത്യങ്ങളിൽ ഒട്ടും മടിച്ചാതെ ജാഗ്രതയായിരിക്കുകയും വേണം.

‘ഇനി സ്നേഹിതന്മാരോട്’ ആനുവർത്തിക്കേണ്ടതും പായാം. സ്നേഹിതന്മാർ ഉചിതമായ സത്കാരങ്ങൾ കൊടുക്കേണ്ടതാണ് അവരോടു പ്രിയതമയ്ക്കുവേണ്ടി മാത്രമേ ഉപയോഗിക്കാവൂ. അവരുടെ കാര്യങ്ങളെ താല്പര്യത്തോടെ അന്വേഷിക്കേണ്ടതാണ്. അവരെയും തന്നെപ്പോലെ വിചാരിക്കണം.

തന്റെ ഐശ്വര്യത്തിൽ ആവരണ മംഗളാക്ഷേപം
കണക്കിലാക്കാതെ വല്ല കഷ്ടതയും വന്നാൽ
കഴിയുന്ന സ്ഥാനം ഉണ്ടാകുന്നതാണ് സ്നേഹിത
ന്മാർ ദാരിദ്ര്യമോ മറ്റോ വന്നാൽ ആവരണ കൈവി
ടേണ്ടത് സ്നേഹിതന്മാർ മരിച്ചപ്പോഴാൽ ആവരണ
കൈവിട്ടു മരിച്ചു വളരുന്നതുകൊണ്ടാകുന്നു.

‘ഇനി ഭൂതന്മാരെ യജമാനൻ ആവരണി
കേണ്ടതു പറയാം. ഭൂതന്മാരെ ശേഷിക്കുമ്പോൾ
വല്ല പ്രവൃത്തി കല്പിക്കാവൂ. ഭൂതന്മാരെ വയസ്സിനും
യോഗ്യതയ്ക്കും അനുസരിച്ച് ആഹാരവും ശമ്പളവും
കൊടുക്കേണ്ടതാണ് ഭൂതന്മാർ മീനം പിടിച്ചപ്പോ
ൾ മലനും മറ്റും കൊടുത്തു കൊണ്ടുപോകുന്നു. വീട്ടിലു
ള്ളതോ മറ്റാവിടെ നിന്നെങ്കിലും കൊണ്ടുവന്നതോ
ആയ വിശേഷവസ്തുക്കളെ ഭൂതന്മാർ കൊടു
ക്കേണ്ടതാണ് ഭൂതന്മാർ പ്രവൃത്തിക്കുള്ളതായ സമ
യം നിശ്ചയിക്കേണ്ടതും പ്രവൃത്തി കഴിഞ്ഞാൽ ആവ
രണ വിശ്രമിപ്പാനനുവദിക്കേണ്ടതുമാണ്.

ഇനി ഭൂതന്മാർ യജമാനനെ ചെയ്യേണ്ടുന്ന ക
രകളെ കേൾക്കുക. യജമാനൻ ഉണർന്നപ്പോഴുണ്ടാ
വുന്ന ഭൂതന്മാർ ഏഴുനീട്ടുന്നു. യജമാനൻ കിടന്നതി
നുശേഷമേ ഭൂതൻ കിടക്കാവൂ. യജമാനന്റെ കല്പ
നകളെ ഉത്സാഹത്തോടെ അനുസരിച്ചു ചെയ്യുക. ഭൂ

ഘൃവിചാരത്തോടുകൂടി ആനന്ദനികരം വല്ലഭം കൊടുത്താൽ കൃത്യൻ വാങ്ങാൻ യജമാനന്റെ ഗുണങ്ങൾ ഉദ്യോഗി ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ പ്രശംസിച്ചു പറയുകയും ആ യജമാനന്റെ കിട്ടിയതുകൊണ്ടു പ്രീതനായിരിക്കുകയും വേണം.

‘ഇനി ഭിക്ഷക്കുളോടും ബ്രാഹ്മണത്തോടും അനവർത്തിക്കേണ്ട തുകയെ കേൾക്കുക. നാസാവാചകമെന്നാ ധ്വജത്തോടുകൂടി അവർക്ക് വല്ലഭം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അവർക്ക് വേണ്ടുന്ന സാധനങ്ങൾക്കു നൂറോളം തോതുകൂടി കൊടുക്കണം. അവർക്ക് ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ ഭിക്ഷ മുതലായതു കൊടുക്കേണ്ടതാണ്’.

‘ഭിക്ഷക്കുളം ബ്രാഹ്മണരും മാറുള്ളവർക്കു ചെയ്യേണ്ടുന്ന മായം പായാം. മാറുള്ളവർ പാപകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുമ്പോൾ അവരെ തടസ്സം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. മാറുള്ളവരെ ക്ഷേമത്തെ ഏല്പാഴും കാക്കിക്കുകയും, മാറുള്ളവരെ ദയയുള്ളവരാക്കിക്കീടുകയും വേണം. മാറുള്ളവരെ സൽപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യാൻ ഏല്പാഴും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. മാറുള്ളവർക്കു അറിവില്ലാത്തതിനെ പഠത്തു കൊടുക്കുകയും, അറിവുള്ളതിൽ വല്ല സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ തീയ്യു കൊടുക്കുകയും വേണം. സ്വർഗ്ഗലോകത്തോടുള്ള സമ്പാദ്യത്തെ മാറുള്ളവർ ഉപദേശിക്കു

യുഗ ചെറുപ്പങ്ങളാണ് അപ്പോഴും, സിഗാല! ഭാരത
ശീലം, ദിവ്യചന്ദ്രൻ, സ്വാതന്ത്ര്യാഭിമാനം, പരമോപകാ
രം എന്നിങ്ങനെ മറ്റുള്ള ജനങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ ഉ
ന്നതായിരിക്കണമെന്നു കാണുന്നു.

ഇതെല്ലാം കേട്ട് സിഗാലർ : 'അപ്പോഴും പ്ര
ഭാതത്തിന്റെ ഉപദേശം കേട്ടു ഞാൻ കൃതാർത്ഥ
നായി. മഹത്തമ കിടപ്പുമുറയിൽനിന്നു നിറുത്തിവെച്ചു
തൂപ്പോലെയും, പലയിൽ കിടന്നതിനെ വെട്ടിയി
ൽ കൊണ്ടുവന്നതൂപ്പോലെയും, വഴിയിലൊക്കെ
പാമ്പുവെട്ടി കടന്നുപോയതും, ഉരുട്ടുമുറി
യ്ക്കു സമീപത്തു വെട്ടിപ്പും കാട്ടുന്നതൂപ്പോലെയും ആ
കുന്നു അമ്മയുടെ മുമ്പാകെ എനിക്ക് അമ്മയുടെ
ഉപദേശം. അമ്മയുടെ തത്ത്വങ്ങളും സംശയ
വേദനയുമാണ് എനിക്ക് പരമോപദേശങ്ങൾ കാട്ടു
മെന്നുള്ളതായി ഭവിക്കുന്നത് അമ്മയെയാണ് എ
ന്റെ മനസ്സിലെത്താ എന്നു അമ്മയുടെ ശിഷ്യ
നായി സ്വീകരിച്ചു വേണുന്ന ഉപദേശങ്ങൾ ത
ന്നെ കേൾക്കണം.' എന്നു പറഞ്ഞു സിഗാലർ ബു
ദ്ധശിഷ്യനായി ഭവിക്കുകയും അന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ
നിന്നു നാലുകോടി രൂപയുടെ ഭിക്ഷയും കൊണ്ടും
വിവാഹങ്ങൾക്കും ചെലവുചെയ്ത് ബുദ്ധശിഷ്യ
നായിത്തന്ന കാലശാപനം ചെയ്തും ചെയ്തു.

ഇങ്ങിനെ ബുദ്ധശിഷ്യന്മാരോടു സത്ഗുരുവി-
ന്റെ ദിവ്യോപദേശസമ്പൂർണ്ണമായ ചരിത്രത്തെ പാ-
രത്തിന്നു നന്നെത്തന്നെ സഭ അവസാനിപ്പിക്കയും ചെയ്തു.

1 ഭൂതാദിംസ

പരമേശ്വരൻ ബുദ്ധമഹാത്മൻ, ഭക്തവനത്തി-
ലുണ്ടു വിനോദത്തിൽ വസിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ
കണ്ടു വാണിജ്യാനായി ചില ചിക്ഷകൾ ഉപദേശത്തി-
ൽനിന്നു പോകുകയായിരുന്നു. മാർക്കുസിൽ അ-
വർ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ചെന്നു, മദ്ധ്യരഹസ്യകയത്തു ചി-
ങ്ങു ചെന്നു. ഈ ഗ്രാമക്കാർ അവരെ കണ്ടപ്പോ-
ൾ വളരെ കേന്ദ്രിയമായി എത്തിയവർ, കൂടിക്കാഴ്ച
ചെയ്തി ഒരു സ്ഥലത്തിൽനിന്നു, കേന്ദ്രം അയ്യറവാ-
ൻ അല്ലെങ്കിൽ അയ്യറവാൻ അയ്യറവാൻ അയ്യറവാൻ
അയ്യറവാൻ കൂടിക്കാഴ്ചചെയ്തവരോടു ബുദ്ധതത്വങ്ങൾക്കു
കൂടി സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു കറമുനേരം കഴിഞ്ഞ
പ്പോൾ ഗ്രാമസ്ഥന്മാർ ചിക്ഷകൾക്കു കിട്ടു കൊടുക്കു-
കയും ഈ ചിക്ഷകൾ കേന്ദ്രം കഴിച്ചു വിശ്രമിക്കുകയും
ചെയ്തു. ഈ സമയത്ത്, അടുക്കളയിൽ സ്ത്രീകൾ അവ-
രക്ക് എന്തൊരു കേന്ദ്രംചെയ്തതും ബുദ്ധപ്പെട്ടു ഉണ്ടാ

അസ്ഥി അടുപ്പിൽനിന്ന് അന്നി മേല്പാടു ചൊട്ടി
 തെറിച്ച് വല്ലാത്ത പയയിൽ പിടിച്ചു കത്തുവാൻ
 തുടങ്ങി. അതിൽനിന്നു ചില വല്ലാലുകൾ മേല്പട്ടു
 വാക്കേയും മേൽ ആകാശത്തിൽ പറന്നുകൊണ്ടി-
 രുന്ന കാക്കയുടെ മേൽ ചാറുകയും ആ കാക്ക ഉട-
 നെ ചത്തു താഴത്തു വീഴുകയും ചെയ്തു. അതു കണ്ട്
 ഭിക്ഷുകൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ നോക്കി, ഇതൊപന്മാരേ
 മൃതമാണ്! ഈ കാക്കക്ക് ഭുവനം മരണം സഹ-
 വപ്താനുള്ള കാരണം എന്തായിരിക്കും? എന്നിങ്ങനെ
 ആലോചിച്ചു. അതിനാൽ കാരണം കണ്ടുപിടിപ്പാൻ
 അവർ സാധിച്ചില്ല. 'ഇതരികണ്ടു, ഇക്കാര്യം ബു-
 ദ്ധനോട്ചോദിക്കാം,' എന്നു ചോരയുകൊണ്ടു അവർ
 ആ സ്ഥലംവിട്ടു ബുദ്ധനെ കാണുവാൻ പോവുകയും
 ചെയ്തു. ആ സമയത്ത് വേറെ ചില ഭിക്ഷുകൾ ഒ-
 പ്താനത്തിൽ നിന്നു കപ്പലിൽ കയറി ബുദ്ധന്റെ
 അന്നായി പൂർവ്വപ്പെടുന്ന അവയുടെ കപ്പൽ സ-
 രതകൃത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഉടക്കുതെ നിന്നു
 കളഞ്ഞു. അതിനെ ഇളക്കി കാണുവാനായി കപ്പലു-
 ൾ വളരെ പ്രയത്നംചെയ്തു നോക്കൂ, എന്തുമെന്തും
 കപ്പൽ അല്പം പോലും മാലിപ്പില്ല. അതു കണ്ടപ്പോ-
 ൾ കപ്പലിലുള്ളവർ തമ്മിൽ ഇങ്ങനെ വാവാൻ തു-
 ങ്ങി. 'ഈ കപ്പലിൽ നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആരോ ക-

ഈ മഹാപാപിപ്പോഴും അതാതാണെന്ന് നമ്മൾക്ക്
 അറിയാൻ തരമില്ലല്ലോ. അതിന്നു നമുക്കുഴതി ഇട്ട
 നോക്കണമു് എന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. കുപ്പിത്താനം
 അതിന്നു സമ്മതമു. ആ കുപ്പിയിൽ കുപ്പിത്താ
 ന്റെ മാതൃവചനം എഴുതിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ
 സ്രീ എപ്പോഴും നുപദാബന്ധമുള്ളവരും, യജമാനന്മാ
 രും, മധുരമാർന്നിപ്പോന്നിരുന്നു. അവരെല്ലാ
 വരെയും ചേരുകയും, പരസ്പരമുള്ളിൽ ഏതെങ്കിലും
 മുദ്രയിൽ ഇടവാൻ തുടങ്ങി. കുപ്പിത്താനം മാത്രം
 യുടെ നാമം മാത്രം കൊള്ളുന്നതിൽ താണുപോവുകയും
 മാത്രമുള്ളവരായി നാമകളെല്ലാം കൊള്ളുന്നതിന്നിതപാ
 വികളായിരുന്നു. ചില മാത്രം കണ്ടപ്പോൾ ചില സ്രീ
 യുടെ നാമം തന്നെയോ താണുപോയെന്നു് എല്ലാ
 വരും സംശയമുണ്ടായി. സംശയനാശത്തിനായി
 പിന്നെനും നാമകൾ ഏതെങ്കിലും മുദ്രയിൽ ഉണ്ടാ
 ക്കാ ആ സ്രീയുടെ നാമമാത്രം താണുപോയി. അ
 രുപ്പം കല്പിച്ചവർ എല്ലാവരും കൂടി ഇനി എ
 ന്നുമെന്തെന്നു കല്പിക്കുന്നതായ വ്യസനസമയം
 മോദമു. ഇതുകേട്ട കുപ്പിത്താനം, 'ഈ സ്രീ നിമി
 ത്തം ഇത്ര നാൾക്കും പാർക്കുകയോണ്ടി അതുപാടി
 ൾ അവളെ കടലിൽ ഇട്ടുകൊൾവിൻ' എന്നു പറ
 ഞ്ഞു. അപ്പോൾ മാത്രമുള്ളവർ ആ സ്രീയുടെ ആകു

ഞങ്ങളെല്ലാം അറിയപ്പെട്ടത് അവളെ കടലിൽ തുളവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. അപ്പോൾ കപ്പിത്താൻ:—‘അല്പേന്ദ്ര ചങ്ങാതിക്കുള! അവൾ വെള്ളത്തിൽ മുക്കിയും പൊങ്ങിയും മരിക്കാതെ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നതു കണ്ടുകൊണ്ടിരിപ്പോൾ എന്നാൽ അസാധ്യമാണ് അതു കൊണ്ടു നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ പറ്റി ഒരു കടലിൽ മണൽ നിറച്ചു’ അവളുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിയതുകൊണ്ട് കാണാത്തവിധത്തിൽ സമുദ്രത്തിലിട്ടുകൊള്ളുക’ എന്നു പറഞ്ഞു. മറുത്തുവെക്കുന്നപ്രകാരം പ്രശ്നങ്ങളെയും കപ്പൽ ഇളകി മാറ്റുകയും ചെയ്തു. ആ കപ്പലിലുള്ള ഭിക്ഷുകൾ അതുകണ്ടു കാരണവശമെന്നാകാതെ ‘അല്പേന്ദ്ര കയ്യോ’ ഇതെന്നൊരു സംഭവമാണ്! ഇങ്ങിനെ അറക്കുമ്പോൾ ഈ സ്ത്രീ എത്ര വാചം ചെയ്തു! അവളെ ബുദ്ധനോട് ചേർക്കുക.’ എന്നിങ്ങിനെ അമ്മിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ടുപോയി. അവർക്കൊക്കെയും വേറെ ചില ഭിക്ഷുകൾ ബുദ്ധന്റെ നന്മിനായി പുറപ്പെട്ടു, മാതൃകയ്ക്കത്തിലുള്ള ഒരു വിശ്വാസത്തിൽ ചെന്നു താമസിച്ചു. ആ വിശ്വാസത്തിൽ വസിക്കുന്ന ഭിക്ഷുകൾ അവരെ ഉപചരിച്ചു. അന്നവും മറും കൊടുത്തു, താത്രി കിടക്കുവാനായി ഒരു ഗുഹയിൽ കൊണ്ടുപോയി ഇരിക്കി. ‘അവർ അതിൽ കിടന്നുറങ്ങുവാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ ആ ഗുഹയുടെ പോ

[illegible]

മേ! ആ കാലം, പൂവ്വജന്മത്തിൽ ചെയ്ത പാപകർമ്മത്തിന്റെ ഫലമാണ് അതിനെ അനുഭവിച്ചത് അതിന്റെ പൂവ്വജന്മവരിത്രം പൊന്നും കേൾക്കുവിൻ. പണ്ടു കാലീപട്ടണത്തിന്നു സമീപത്തിൽ ഒരു ആട്ടിയേൻ ഒരു കാളയെ വാങ്ങി അതിനെ ഇന്നത്തെ വാനായി വളരെ പ്രയത്നിച്ചുനോക്കി. അതൊന്നും ഹരിച്ചിട്ട്, ആ കാളയെ മാറ്റം നടത്തിച്ചാൽ അത് ഉടനെ നശിക്കുകയും. ആട്ടിയേൻ എത്രതന്നെ ശ്രമിച്ചിട്ടും കാളയുടെ ദേഹഭാവത്തെ മാറ്റുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവസാനം ആട്ടിയേൻ ആശാദംഗത്താൽ അതിനെ കൊലപ്പെടുത്തി കാളയെ ഒരു വളികൊണ്ടു വളരെ അഭിഷ്ഠിച്ച്, എട്ടു മുഴവരം പൊട്ടിച്ചു. അതുകൊണ്ടും അവനെ ക്രോധം ശമിക്കാതെ കഠിനവഴക്കംകൊണ്ടു കാട്ടു മുക്കി ദേഹം മുഴുവനും ചൂടി കെട്ടി അതിൽ തീയും കൊളുത്തി. ആ കാള ദേഹമാസകലം വെണ്ണ, സങ്കടപ്പെട്ടു, ബുദ്ധിമുട്ടി മരിക്കണമെന്നു. ആ പാപകർമ്മത്തിന്റെ ഫലംതന്നെയാണിത് അയാൾ നരകത്തിൽ കിടന്നു വളരെക്കാലം കഷ്ടപ്പെട്ടതിന്നു ശേഷം എഴുന്നേൽക്കുകയായി ഇനിച്ച്, ആ ഏഴു ജന്മത്തിലും ഇപ്രകാരം തീ വെണ്ണ മരിക്കണമെന്നു. അല്ലയോ ഭിക്ഷക്കളേ! ഇതുപോലെത്തന്നെ കഷ്ടതയാൽ അത്യന്തം പൂവ്വജന്മകർമ്മ

മമാണ് അനുഭവിച്ചത് ആ മഹിമയും വറയാം. ആ സ്പ്രി പൂജയുടെ അർത്ഥശ്വാമാജ്ഞയിൽ ഒരു ഗുഹസ്ഥാശ്രമിയുടെ ഭാര്യയായിരുന്നു. അവൾ നല്ല കളിപ്പാട്ടു, മലയാളം കോളം, വിവിധ വേഷം എന്നിവയെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവൾ ഏതു പ്രവൃത്തി ഏതുകാരനാണോ ഒരു നായ അവളെ താല്പര്യപ്പെടാതെ വാക്കിറക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുക പതിവായിരുന്നു. അവൾ വിവിധരീതികളും മറ്റും പൊതുവേയും ആ നായയെ അവളെക്കൂടെക്കൊണ്ടു പോകുവാൻ തന്നെ. അവൾ പൊതുവെ വഴിയരികിലൂടെ കളിക്കുകയും മറ്റും, 'ഇതാ ഒരു നായയോടുകൂടി ഒരു നായാട്ടുകാരി കാട്ടിലേക്ക് പോകുന്നു. അവൾ നല്ല താഴ്വാരം ഇപ്പോൾ കൊണ്ടുവന്നു—' എന്നും മറ്റും പാഞ്ഞു പരിഹസിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ആ പരിഹാസം സമീപ്താൽ വഴുതുന്ന അവൾ നായിനെ കല്പിക്കാതെത്തന്നെയും വടികൊണ്ടടിച്ചു അകത്തുവാൻ നോക്കും ഏതു ചെയ്താലും നായ അവളെ വിട്ടു പരിയാതെ അവളെ പിന്നാലെത്തന്നു നോക്കും. അതു ഏതുകൊണ്ടെന്നാൽ: ആ നായ പൂജയുടെ അർത്ഥശ്വാമാജ്ഞയായിരുന്നു. ആ സ്പ്രി ഒരു ദിവസം കൃഷിസ്ഥലത്തു കാമസിക്കുന്ന തന്റെ ഭാര്യയെക്കണ്ടു മലയാളം ഒരു അർത്ഥശ്വാമാജ്ഞയായി കൊടുത്താൽ പൊതുവെ സമയത്ത് ഒരു

കയരെടുത്തു മടിയിൽ ചീട്ടിച്ചുവെച്ചു പതിവുപ്രകാരം
 മഞ്ഞാവിൻ ആഹാരം കൊണ്ടുപോയി കൊടുത്തു
 മടങ്ങിവരുമ്പോൾ ഒരു തടാകത്തിലിറങ്ങി പാത്ര
 ത്തിൽ മണൽ നിറച്ചു കയ്യിൽ കെട്ടി നായിനെ
 വിളിച്ചു. പതിവില്ലാത്തതായ വിളിക്കേട്ട നായ സ
 നോടടുത്തു ചെന്നു കിടന്നു. അപ്പോൾ അവൾ
 നായിനെ പാടിച്ച് അതിന്റെ കഴുത്തിൽ മണൽ
 പാത്രത്തെ കെട്ടി ഭട്ടം മടി കൂടാതെ വെള്ളത്തിൽ
 മുക്കിക്കളഞ്ഞു. ആ പാപകർമ്മഫലത്തെ അവൾ വ
 ളക്കുകയും ചെയ്തതിൽ കിട്ടി ന് അനുഭവിച്ചു. വി
 ന്ന ഭൂമിയിൽ ആറുനൂറും ജനിച്ച് ഏറ്റവും അനുഭവ
 യും ഇപ്രകാരം കഴുത്തിൽ മണൽപാത്രം കെട്ടി ഇട
 ത്തിൽ മുക്കി മരിക്കുകയൊന്നും വന്നു. അപ്പോൾ ഹി
 ക്കുകയും നിങ്ങൾ ഏഴരിവസം ബുദ്ധിമുട്ടിയതും നി
 അഭൂതം പൂവ്വജനകർമ്മഫലംതന്നെ. അതുകൊണ്ടാണെ
 ന്ന പറയാം:— കേൾക്കുക. നിങ്ങൾ മുഖവാത
 ജ്വരത്തിൽ, കൺകാലികൾ മേൽപ്പണവരുടെ മകളാ
 യി ജനിച്ചിരുന്നു അക്കാലത്തു നിങ്ങൾ കൺകാലി
 കളെ പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടെ കൊണ്ടുപോയി മേ
 സ്സുക പതിവായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം കൺകാലി
 കളെ മേൽപ്പണവരുടെ മകളാക്കിപ്പോകുമ്പോൾ വഴിയി
 ൽ വെച്ചു ഒരു ഓണിക്കനക്കണ്ടു. നിങ്ങളെല്ലാവരും

ഭിന്നമായി ചിട്ടപ്പെടുത്തിയതും അത് കാട്ടി
 കൊടുക്കുന്നതിനായിട്ടുള്ളതും ആ പാ
 ഠനം എഴുതപ്പെട്ടതായിരുന്നു. അതിനെ ചിട്ടപ്പെ
 ട്വയ്ക്കുന്നതിനായിട്ടുള്ള കൗശലങ്ങൾ നിങ്ങൾ ആ
 എഴുതപ്പെട്ടതും അതല്ല നാമു ചിട്ടപ്പെടുത്തുന്ന
 പാത്രം മടങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്യും. വിശദീകരി
 യും അതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾക്ക് കാണുകയായതിനാ
 ല്ലു. അത് നിങ്ങൾ മറ്റൊരു പ്രദേശത്തേക്കാണ്
 കൗശലംകൊണ്ടു മറ്റൊരു കൗശലംകൊണ്ടു. എ
 ന്നാലിവിടെയും മറ്റൊരു നിങ്ങൾ അതിനെ അതേപോലെ
 ചിട്ടപ്പെടുത്തുന്ന സ്വഭാവത്തോടു കൗശലംകൊണ്ടു
 കൊണ്ടു. അതിനെ എഴുതിയപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു മറ്
 ത്തിന്റെ കാഴ്ചവന്നു. നിങ്ങൾ പാത്രത്തെ പാത്ര
 യ്ക്കായി തുറന്നപ്പോൾ ആയാമതില്ലാത്ത വളരെ കീഴ്
 മ്മ അത് അതിൽനിന്നു പത്തരം ഇഴയ്ക്കു പുറ
 ത്തെത്തുവന്നു. അത് കൗശലം നിങ്ങൾക്കു വളരെ
 പാത്രത്തോടുണ്ടായത് നിങ്ങൾ നിമിത്തം ആ കാ
 ന്തിന്നു മറ്റൊരു സംഭവിക്കാതിരുന്നതിനാൽ നിങ്ങൾ
 ക്കു നമുക്കുവേണ്ടി വേണ്ടിവന്നില്ല. എങ്കിലും പ
 ത്തിന്നാലു മറ്റൊരു നിങ്ങൾ അതേ അതേയും എ
 ഞ്ഞു ദിവസം നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിട്ടുള്ളതിൽ കിട
 ന്നു പാത്രമുട്ടിട്ടുണ്ട്?

ബുദ്ധഗോപാൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു കഴിക്കുന്നപ്പോൾ അതിൽ ഒരു മിഷൻ: — 'അല്ലയോ മഹാത്മാവേ! അവൻ ഏതെങ്കിലും ദുഷ്ടതയോ ചെയ്തപോയത് അവൻ സമുദ്രമധ്യത്തിലോ ഹൃദയമധ്യത്തിലോ പോയി വസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ആ ദുഷ്ടതാഫലം അവൻ അനുഭവിക്കാതെ കഴിയുമോ?' എന്നു ചോദിച്ചു. അതുകേട്ടു ബുദ്ധൻ: — 'അല്ലയോ സമോദനേ! നീ ആ സംശയം നിങ്ങൾക്കുവേണ്ട. സമുദ്രമധ്യത്തിലായെട്ടു, വൃതഹൃദയത്തിലായെട്ടു, ഏതു വേണ്ട ഏകദേശമായി കളിപ്പിച്ചിരുന്നാലും അവനവൻ ചെയ്ത കർമ്മഫലത്തെ അനുഭവിക്കാതെ ഒരിക്കലും കഴിയുന്നതല്ല. ആ കർമ്മഫലം കണ്ടാവിനെ പിന്തുടന്നു കൊണ്ടു ഏതു ഗമനസ്ഥലങ്ങളിലും ചെല്ലും. കർമ്മഫലത്തെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ ഒട്ടും സംശയമുണ്ടെന്നു വാക്കിനും മനസ്സിനും അംഗാചാരമായ ഒരു അഭ്യർത്ഥനയിൽ കർമ്മഫലത്തിന്നുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു സംശയംതീർത്ത് ബുദ്ധഗോപാൽ മിഷനുകളെ അയക്കുകയുംചെയ്തു.

2 അഭിജ്ഞാനം

വരണാദികൾ മഗധരാജ്യത്തിൽ, ഏറ്റവും മദ്യവും വിൻ ഉപജീവനം കഴിച്ചിരുന്ന ഒരു സ്ത്രീയുണ്ടായിരുന്നു. മദ്യപാനികളായ ഭനങ്ങൾ അവളുടെ പീഠികയിൽ വന്നു തുടങ്ങിയപ്പോൾ മദ്യം വാങ്ങി പാനം ചെയ്ത് വരണാദികളിടന്നു വരികയായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം നാലമ്പലപ്പർവ്വന് അവളോടു മദ്യം വാങ്ങി കൂടെയിരുത്തിയും കഴിച്ചപ്പോൾ അവർ കരിക്കാണു നിലത്തുകിടന്നു. അപ്പോൾ അവൾ, അവർ ഉദിക്കുന്ന വസ്ത്രങ്ങളെ അവരോടൊക്കെ അഴിച്ചെടുത്തു കളഞ്ഞു. മദ്യപാനികളുടെ സമർപ്പി കാണുന്നതായപ്പോൾ അവർ ഉദിക്കുന്ന വസ്ത്രങ്ങളെ കാണാത്തതുകൊണ്ട്, 'അങ്ങനെയെ വസ്ത്രങ്ങളെ അങ്ങനെയെ?' എന്നു അവളോടു ചോദിച്ചു. 'നിങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ ഒന്നും ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല' എന്നു അവൾ ഞെട്ടും കൂടുതൽ കറുത്തു പറഞ്ഞു. അവർ അങ്ങനെയും ചോദിച്ചാൽ അതെല്ലാമെന്തെങ്കിലും ലക്ഷണമായിട്ടുപോകുകയും ചെയ്തു. എന്നതുകൊണ്ട് അവൾ ഒരു ദിവസം ആ വഴിയെ പോകുന്ന ഒരു മിഷൻവിനെ അണിയിച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തു. കൊടുത്തു. ആ മിഷൻ, കൊണ്ടും കഴിഞ്ഞു വിട്ടുപോയതിനാലാണ് അവർക്കു

ത്തിൽ പ്രദീപാദിതങ്ങളായ ധർമ്മഗീതികളെക്കുറിച്ച് ഒരു ചെറിയ ഉപന്യാസം ചെയ്ത് അവയെ കേൾപ്പിച്ചു. കേൾക്കുന്നവർ കർമ്മങ്ങൾ ആർക്കു വേണ്ടുവെന്നു ചൊല്ലി. പിന്നെ ഏതാ കാലതാമസം കൂടാതെ ആ സ്ത്രീ മരിക്കുകയും സമുദ്രമധ്യത്തിലുള്ള ഒരു ദ്വീപിൽ ചെന്നു സ്ത്രീയായിത്തന്നെ ജനിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ ദ്വീപ്, സ്വാമിതമയമായ ഫലശാല നിറഞ്ഞ പൂർണ്ണമായും, അതി സമീപമുള്ള പെണ്ണുങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ചെടികളായും, അതി കർമ്മമായിട്ടെന്ന് ഏതൊരു അതി പ്രവൃത്തിയായിത്തന്നെ ആ സ്ത്രീക്ക് ഉദ്യോഗാർത്ഥം ഒരു വസ്ത്രമെങ്കിലും കിട്ടുവാൻ വേണ്ടതെന്നായിത്തന്നെ കാലം കഴിഞ്ഞു. അതിനെ വരുമ്പോൾ കാണാൻ അവർ പൂർണ്ണത്തിൽ അന്യമായിട്ടെ വസ്ത്രങ്ങൾ ഒരു പൂർണ്ണത്തിൽ കാണാമായിരുന്നു. കാഴ്ചവെച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വാക്കുക. ആ സ്ത്രീക്ക് ആ കർമ്മശാലയോടും ആ ഒരു ജനം കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ല. അവർ ആ ദ്വീപിൽ തന്നെ ജനിച്ചു മരിച്ചു എന്നതോടൊന്നു അവർ ഇന്നുതന്നെ കഴിച്ചു. അവർക്കുവേണ്ടി ഒരു ദിവസം ഒരു പ്രാവശ്യം നഗരത്തിൽ നിന്നു കയ്യവടകയായ അത്തരം പേർ സമുദ്രത്തിൽ (അമ്മ)യെക്കുറിച്ച് കയ്യവടകത്തിനായി അനവധി ചരക്കുകളോടു ചുറ്റി

ചോദ്യം ചെയ്തെന്നു, അവർക്കു കപ്പൽ ഒരു കൊടു
മാറു നിമിത്തം, എക്കാകിനിയാവി കാലം കഴിച്ചു
വരുന്ന ആ നഗ്നസ്ത്രീ വസിക്കുന്ന ദ്വീപിൽ കലന്ന
ന്നത്തു കപ്പലിലുള്ള കപ്പലുകാരെല്ലാം കടക്കി-
യ്ക്കി ആ ദ്വീപിൽ തന്ത്രമാക്കിയെടുത്തങ്ങാ എന്നു
നഗ്നസ്ത്രീക്കുവേണ്ട ഒരു വിടകുഴു ആ വീട്ടിൽ കല-
ന്നു അവർ — 'ഇവിടെ ആരെങ്കിലുമുണ്ടോ?' എന്നു
ചോദിച്ചു. അതുപോട്ടു നഗ്നയായ സ്ത്രീ മറുത്തു നിന്നു
കൊണ്ട് അവരെട്ടു ഉപവാചകരെക്കൂടി വാങ്ങു.
അപ്പോൾ ആ കപ്പലുകാരിൽ പ്രധാനി അവളോ-
ട്, താമിത്തന്നു പുറത്തു വരുവാൻ ആവശ്യപ്പെ-
ട്ടു മാതിരി അവൾ വളരെ സങ്കടത്തോടെ 'അല്ല
യോ സ്ത്രീമിത! ഞാൻ ഒരു നഗ്നയാണു് എന്നൊ-
ന്നതെന്നു കാക്കുവാൻ ഒരു വസ്ത്രമെങ്കിലും എന്നി-
ക്കില്ല. നഗ്നയായിരിക്കുകക്കു മുമ്പിൽ വരുവാൻ
എന്നിങ്ങു വളരെ ലജ്ജയുണ്ട്' എന്നു പറഞ്ഞു. അ-
തു പോട്ടു കപ്പലുകാരൻ 'അല്ലയോ സഹോദരി
നീ ഒരു വസ്ത്രമില്ലാത്തതിനാണോ ഒളിച്ചിരിക്കുന്നത്?
നിന്നക്കു വേണ്ടുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ ഞാൻ അയക്കല്ലോ ഇ-
താ വസ്ത്രം' എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവൾ:—
'അല്ലയോ സഹോദര! നിങ്ങൾ എന്നാക്കു തരുവാൻ
വെച്ചാകിൽ നാ വസ്ത്രം, എന്നൊരു കമ്മലോക്കത്താൽ

നിങ്ങൾ തന്നാകും എന്നിങ്ങ ഉടക്കുവാൻ കിട്ടുന്നതല്ല എന്റെ നഗ്നത തീർക്കേണ്ടതെങ്കിൽ ബുദ്ധന്റെ ധർമ്മീകിയെ അനുസരിച്ചു നടക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ 'നിന്റെ നഗ്നത തീർത്തു, നിനക്കിനി വസ്ത്രം ലഭിക്കും' എന്നു അനുഗ്രഹിച്ചാൽ മാത്രമേ എന്റെ നഗ്നതയിലുൾക്കള്ളി അരുണഭക്തി കുടിച്ചവർക്കുമാർ തങ്ങളുടെ മുട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ബുദ്ധതത്ത്വപാപാസകനോട്, അവന്റെ അനുഗ്രഹിച്ചു കൺ വസ്ത്രങ്ങൾ കൊടുപ്പാൻ പാറുന്നൂ. അനുഗ്രഹമേ ഉപാസകൻ അവന്റെ അനുഗ്രഹിച്ചു, തന്റെ ഇവ പാത്രത്തിൽനിന്നു ഇലകെട്ടത് അവർക്കു കേൾ തളിച്ചു. അപ്പോൾ അവർക്കു ദൈവം വിട്ടുവസ്ത്രം ലഭിക്കുകയായി കാണപ്പെട്ടു അവർ പൂജാമന്ദിരത്തിൽ അനുഗ്രഹത്തെ വസ്ത്രങ്ങളെ മോഷ്ടിച്ചതിന്നു എത്രയോ ജന്മത്തിൽ വസ്ത്രമില്ലാതെ ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നു

8 കഥാസുഖാനുഭവം

പ്രപഞ്ചമിക്കൽ കോസലരാജ്യത്ത്, സകല ജനങ്ങളും കൊണ്ടാടുന്നതായ ഒരു ഉത്സവമുണ്ടായിരുന്നു. ആ സമയത്തുള്ള കോസലരാജാവ് സ്വയംഭാവമായി അമ്പാലി കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. ആദ്യത്തേതായി ഉത്സവസ്ഥാപനത്തെ ചോദ്യം ചെയ്തു. അദ്ദേഹം രാജാവിന്റെ ഭാര്യയായ ഒരു കന്യകയായി നഗരവാസി ജനങ്ങൾ കൂടും കൂട്ടമായി തെരുവുകളിൽ നിന്നിറങ്ങി. രാജാവ് ഒരു തെരുവിലായിട്ട് കൂടി പതുക്കെ ചോകസ്ഥാലം നഗരവാസികളിലൊരാളെക്കുറിച്ച് അറിയുന്ന ഒരു സ്ത്രീ കണ്ടു. കൂട്ടിൽനിന്നും രാജാവിന്റെ ഭാര്യയായ ഒരു കന്യകയെ കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. വാങ്ങിയതായ ഒരു സ്ത്രീ അത് സ്മരിച്ചു, കാണുന്നവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ അലോചിക്കുകയും ചെയ്തതായതോടൊപ്പം തിരിച്ചുവന്നു. ആ സ്ത്രീയെ കണ്ട ഉടനെ രാജാവിനു അടുത്തിൽ അലോചനയും ജനിച്ചു. ചോദനയ്ക്കായി കൂട്ടുകൂട്ടവശമുണ്ടായിരുന്നു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് രാജാവ്, എത്രവിധമെങ്കിലും ആ സ്ത്രീയെ കണ്ടുലാഭവാനുള്ള ശ്രമം ചെയ്തെന്നു മനസ്സിലാക്കി. രാജാവ് ആ സ്ത്രീയിൽ അത്യന്തം ആസക്തിപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് അന്ന്

ഒരു ഉത്സവമായിരിക്കുമ്പോൾ ന. രാമകൃഷ്ണ കഴിപ്പിച്ചു
 രാജധാനിയിലേക്കു മടങ്ങിയപ്പോൾ കളഭം വിശപ്പു
 നായ ഒരു മന്ത്രിയെ വരുത്തി അയാളോടു, താൻ
 ഒരു സ്ത്രീയെ കണ്ട് കാമപഥമടങ്ങിയ വൃത്താന്തമെ
 ല്ലാം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു, ആ സ്ത്രീയുടെ വീടും മറ്റും
 പാഞ്ഞു നോക്കിപ്പോക്കി. ആ സ്ത്രീ വിവാഹം കഴി
 ഞ്ഞവളോ വാവാഹം കഴിഞ്ഞവളോ എന്നു അ
 നോപയിച്ചു വരുവാൻ കല്പിച്ചു. അതുപ്രകാരം മന്ത്രി,
 അനോപയിക്കുകയും ആ സ്ത്രീക്കു ഭർത്താവുണ്ടെന്നുള്ള
 വിവരം രാജാവുനിന്നു ഉണർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. അ
 രപ്പോൾ രാജാവു ആ സ്ത്രീയുടെ ഭർത്താവിനെ വരു
 ത്തുവാൻ കല്പിച്ചു. അകാശം മന്ത്രി അയാളെ മറ്റൊ
 നായിൽ വരുത്തി. അയാൾ വരുമ്പോൾക്കകന്നു വേ
 ത്താതുപയതിശ്ച എന്ന പ്രകാണപ്രകാരം അതി
 സമ്പന്നിയായ തന്റെ മാതൃ വിമിത്തം അനക്കം എ
 ന്നോ മോചനത്തു വരാൻ പോകുന്നുണ്ടെന്നു അയാൾ
 ചിട്ടയുണ്ടാകാതെ വന്നത് രാജധാനിയിൽ വന്ന
 ഉടനെ രാജാവിനെ കണ്ട് മാതൃപ്രകാരം പറിപ്പു
 നിന്നു. അപ്പോൾ രാജാവ് നീ ഇന്നു ഭരതൻ എന്ന
 പേർ അരുമനയായ് തന്നെ അർപ്പിക്കണമെന്നു പ
 രഞ്ഞു. അതു കേട്ടപ്പോൾ അയാൾ രാജാവിനെ
 ന്യായം ഏറ്റവും അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു വിവരിച്ചു

[illegible]

ഒന്നിന്നു അമ്പതു നാഴിക കൂറുണ്ടല്ലോ. ഇന്നു സ
ന്ധ്യയാകുമ്പോഴേക്കു ആ നാഴിക വഴി നടന്നതത്ര
ന്നു അസാധ്യകാര്യമാണ് എന്നു ചൊല്ലി. 'ചോ
വ് കോലത്തൊട്ടെ ഗുഹിച്ചുകൊണ്ട്, 'കല്പസങ്കേതം
കണ്ടാവാ' എന്നു ചൊല്ലി ആ സാധു വേദിച്ചു
വിചാരിച്ചു; എന്തെന്നും ചെന്നു വരട്ടെ എന്നു വി
ചാരിച്ചു. വിട്ടിലേക്കുപോയി കണ്ടു കണ്ടുസാധന
ങ്ങൾ എടുത്തുകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു. കണ്ടു കൂറും ന
ടന്നു കണ്ടു നദീതീരത്തിലേക്കു വിശപ്പു അധികമു
ണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അവിടെ ഇരുന്നു കണ്ടു കണ്ടു ക
ഴിക്കാനെന്നു വിചാരിച്ചു. മാനുഷം അഴിച്ചുവെച്ചു
പ്പോൾ കണ്ടു കണ്ടുപോകാൻ ആ വഴിക്ക് പോകുന്ന
ത് കണ്ടു. അവനെ വിളിച്ചുവരുത്തി മനുഷ്യപോലാ
ളി കണ്ടു കണ്ടു നാടകിയെപ്പോലെയെന്നു നദിയിലു
ള്ള മലമണ്ണുകൾക്ക് എറിഞ്ഞുകൊടുത്തുകൊണ്ടു അ
യാൾ തനിക്കു വന്നിട്ടുള്ള ആ പണിത്തന്നു കണ്ടു കണ്ടു
വെച്ചിട്ടുള്ള പുണ്യകർമ്മങ്ങളെ വിചാരിച്ചു;
'ഈ വന്നുവെക്കുമ്പോൾ മലമണ്ണുകൾക്കു എറുന്ന മ
ക്കിക്കുന്നു അതപ്പോഴെ മനസ്സെ കണ്ടുമാറ്റം
കണ്ടു കാണുന്നില്ല.' എന്നും കണ്ടു സങ്കടത്തൊട്ടെ
വരണമെന്നു കണ്ടു. അപ്പോൾ കണ്ടു വെച്ചു കണ്ടു
കണ്ടു അതെപ്പോഴെ കണ്ടു കൊള്ളിയിൽ എടുത്തുകൊണ്ടു

വന്ന് അയാളുടെ മുമ്പിൽ വെച്ച് മോശം ചെയ്യുന്നതുണ്ടു് അയാൾ അതുതപശ്ചലനമായി, ഇനി താൻ എന്തുചെയ്യണമെന്നു ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കാരാക്കൂട്ടനായ മാജാപാകളെ, പുഷ്പത്തിന്നു പോലെയെ പലതിനുമുമ്പെത്തുന്നതെന്നു മല സമയം മരുന്നായിട്ടു് യാതൊരു വിന്നു അവനെ കാരാക്കൂട്ടത്തുനന്നത്തായിട്ടാണു് എനിക്കിതിന്നു മുമ്പെ നേരം ആലോചിച്ചുകൊണ്ടു് അവൻ സസ്യസമയത്തു വരുന്നതായിട്ടാൽ അമരനുള്ളിൽ കടന്നവന്ന് തന്നെ കാരാപാകയെന്നതെന്നും നിലവിട്ടു് സസ്യകുടുന്നവ ചാരമെന്നു കട പടിച്ചാൽ മേടച്ചു പുട്ടി താക്കോലും കൊണ്ടു മാജാവ് അന്നുപുരത്താൽ പോലെയെന്നു. സസ്യകായത്തു് പുഷ്പത്തിന്നുപോലെയെന്നു് പുഷ്പത്തു് തവയൽ വെട്ടുകുന്നിന്നു ചാരമെന്നയുടെ പടിക്കൽ വന്നതാൽ പടിച്ചാൽ മേടച്ചിരിക്കുന്നതുകൾ ക. വെട്ടാമെന്നു വിളിച്ചു ക. വെട്ടാമെന്നു വിളിച്ചിട്ടും ക. വെട്ടാമെന്നു മറുവിട്ടു പായാത്തതുകൾക്കു് പുഷ്പം ചാവൻ ഉ. വെട്ടാമെന്നു വിളിച്ചാൽ തുടങ്ങി നിലവിട്ടു സമയത്തു ച. വെട്ടാമെന്നുപോലും ക. വെട്ടാമെന്നു വന്നു, 'കാരാപാക' എന്നു നിലവിട്ടു ക. വെട്ടാമെന്നു പടി തുടങ്ങാമെന്നു എനിക്കു തരമു. പടി പാകൽ പുട്ടി താക്കോൽ തവയൽ കൊണ്ടുപോയി

[illegible]

[illegible]

ദൈവിതനായിരിക്കുന്നത് കണ്ട് അതിനുള്ള കാരണ
 മനസ്സാക്കു ചോദിച്ചു. മാധവ് ഏതാനും സങ്കട
 തോന്നി, തനിക്കു കിട്ടിയ പത്തു വസ്ത്രങ്ങൾ അടുത്തി
 കിടന്നുവെക്കും അതിന്റെ വിവരമില്ലാതെ അന്നു
 വധി ജന്തുക്കളെ ഹിംസിച്ചു യാഗം ചെയ്യുന്നതെ
 ന്നും ജോഷ്വയ്ക്ക് പാത്തതെപ്പോലും പാത്ത അതു
 കേട്ട മാധവി അത്ഭുതപ്പെട്ടൊരു, 'അല്ലയോ മഹാമാ
 യാ! അങ്ങനെയൊരു മാധവ് പാപിയാണെന്നുള്ള
 പെട്ടെന്നുവരുമെന്നായിരിക്കും, പാപം ചെയ്യുവാ
 നെന്നുള്ള ഒരു വാഗ്ദാനമെന്നാകാം വാക്കിനെ വി
 ശ്വസിച്ചു ഇത്ര വലുതായ ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യാനൊ
 രുണ്ടിത് ഉചിതമാകുമോ? അതുകൊണ്ട് ജീവിക്കുക
 ഹിംസിക്കുന്നതിനാൽ അ ജീവിയെ ജീവിപ്പിക്കാതെ
 ന്നുള്ള പ്രമാണം അങ്ങനെയൊന്നിനെയാണ് കേ
 ടത്? ഇപ്പോഴുണ്ടാകട്ടെ വാക്കുകൾ അങ്ങനെയൊ
 രുണ്ടിത് എങ്കിലും വളരെ അടുത്തുണ്ട് അതെപ്പോ
 കിരിക്കട്ടെ, പാപം ചെയ്യാൻ വിവരമെന്തെന്ന് ചെ
 സ്സ്, അടുത്തതെങ്ങനെയോ? ഇപ്പോൾ അടുത്തും പാ
 യുന്നതാവാം ചെയ്യുന്നതാണ് പാപം എന്ന് പ
 രത്തം. മാധവ് അപ്രകാരം സമർത്ഥനും, മാധവി
 യോടുകൂടി ബുദ്ധിമാന്ദ്യം വാങ്ങുന്ന വിവരമെന്തി
 കൊണ്ട് പാപം ചെയ്യുന്നതെന്ന് ചോദിച്ചു. അ

[illegible][illegible]

കളിക്കുറുത്തോ, നല്ല വാസനാദ്രവ്യങ്ങളെക്കുറുത്തോ
അലങ്കരിപ്പാനല്ല ഉപയോഗിക്കുന്നത് എന്നു പറഞ്ഞു.
മൂന്നാമത്തെ പ്രഭു, 'വസ്ത്രാഭരണാദികൾക്കു' എത്രത
ന്നെ വേണമു? നല്ല കട്ടും താഴും മുതലായവ കയ്യി
ച്ച് അനുസരണത്തോടെയാണെന്നു കാണാൻ കഴിക്കുകയ
ല്ലേ വേണ്ടതു്? എന്നു പറഞ്ഞു. നാലാമത്തെ പ്രഭു,
അപ്പോഴോ സ്നേഹിതന്മാരെ നിങ്ങളായാ സ്വകാര്യ
കുറുപ്പിവിട്ടു പറഞ്ഞിട്ടു ദോഷത്തിൽ സാമ്യമുമാ
രുള്ളതു് ഞാൻ പറയാൻ കേൾക്കവിൻ

അവാമരതാപ്യസംസാരേ
സാമാന്യരേവേദിയാ
തദന്വധാതിദ്യുതി
തത്ത്വമേവേദനാകിം

എന്നുള്ള പ്രമാണം. അതുകൊണ്ടു നല്ല സ്വഭാവമാ
കായ സ്ത്രീകളെ തിരഞ്ഞെടുത്താൽ അവളിലുള്ള സുര ക
നംവിട്ടു, അവയോരവളെ പ്രാപ്തമല്ലാതെ ഉപയോഗ
നത്തല്ല കേമാപാപം? പൊതുവിൽ സ്ത്രീസുരയ്ക്കു
ക്കാലം വാഴ്ത്തായ സുരയെ കോറാകുന്നു? അതുവകാ
രമു നല്ല സുരയെത്തക്കതെ അല്ലെന്നു തായ സ്ത്രീസു
രയെക്കുറുത്താകവിടെ പക്ഷം ഉത്തരം എന്നു പാ
റുന്നു. 'പ്രഭുവിന്നു' നുകരി വാഴ്ത്തുവെക്കു കേൾ
ക്കുമെന്നു നല്ലതെന്നു മറ്റൊരു പക്ഷം തീർത്തല്ല

മുതലി അനന്തരം അവർ പാലുവേലം കൂടി സ്പീസു
 പെരുത്ത അനന്തരം പ്രാപ്തമാക്കി ഏകദേശം പാലുവേലം
 അവരുടെ ആ അപരദിനം വ്യത്യസ്തം പൂർവ്വമായി
 അതായത് സ്പീഷിയൽത്തിൽത്തന്നെ പാലുവേലം
 കാലം കഴിഞ്ഞു. കാലക്രമത്താൽ അവർ പാലുവേ
 ലം ഉപേക്ഷിച്ചു. അവരുടെ ദൃഷ്ടാന്തപ്രകാരത്തിനായി ക
 റിസ്കാക്കളിൽ കിടക്കേണ്ടിവന്നു. അവർ നാലു
 ദിവസം സമുദ്രം വലുതെ അനന്തരം കാലതാ
 ഹി ഉത്തരവാ വിശദം കിടന്നു. ഇവിടെ വേലം വള
 രിക്കുകയും ഉത്തരവാത്തന്നെ പലവേലംകൊണ്ടുതാ
 മിക്കയും അവരുടെ ആന്തരപ്രാപ്തമാണ് അവരു
 ന്നു കേട്ടത്. അതു പൂർവ്വമായിത്തന്നെ കാലസമു
 പാലുവേലം ഉത്തരവാത്തന്നെ അവിടെയെക്കാരും

കുറച്ചു കിടക്കുന്നകാലമെങ്ങും

അവനവയ്ക്കും കണ്ടുതോന്നു കണ്ടു

തോന്നു സാദിവികാരമാണിവക

സീസോ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നസ

കണ്ടുതോന്നുതോന്നുതോന്നുതോന്നുതോന്നുതോന്നു

മുതലിത്തോന്നുതോന്നുതോന്നുതോന്നുതോന്നു

മുതലിതോന്നുതോന്നുതോന്നുതോന്നുതോന്നു

കഴിച്ചുതോന്നുതോന്നുതോന്നുതോന്നുതോന്നു

മുതലിതോന്നുതോന്നുതോന്നുതോന്നുതോന്നു

ന്യായമിപ്പോത്തസ്സനംനാരിയി ചകാരണിമന്നം,
 മോഹമപേവലകൊണ്ടുസംസ്കൃതവാചമന്ദമ
 മേരേമിപ്പുഴയ്ക്കുവർണ്ണാപനത്തുനെ ചപ്പു നെപ്പു
 മന്നമന്താദ മോട്ടമോരൂപ്പുവാൻ സ്വരേപ
 ചിത്തവേലകളുവാവ പൂവയറിയാതെ
 ഇത്തരപ്പുവയ്ക്കമന്നംകിടന്നുവേവ
 മൂന്നുതരമജനംകുട്ടേതെക്കു മന്ന
 മിഥസ്ഥിമാസത്തുരൂപാചരിത ച മോഹം
 മിഥസ്ഥിമിതതുവ നാനപ്പു പാക മിഥാ
 നാലയംക നാതാമമായനെ നാലയന്ന
 നാലയന്ന മിതമുണ്ടാ പൂ വാലമുറ
 പാരിതരൂപ്പാന്നാരിമരകെ നാരിന്ന
 നാരിയാമേകാകാമോമിത നാരുവയ്ക്ക
 സന്നിതയന്നലോരവിശ്വതയന്നപാപം
 മന്നമന്നിയേജീവനവനൂവാട്ടുവാൻ
 നാലയന്നിനാലോരവിശ്വതയന്നാലയന്ന
 നാലയന്നസ്മാദാഹിതയ്ക്കിനാലയന്നാലയന്ന

ഇതിനെ നാലു പ്രകാരമെഴുതാമെന്നാൽ നാ
 ലസാനമിപ്പോത്താകുന്നു

ഇതിനെ ചുരുക്ക പാഞ്ചത്തു മേട്ടപ്പുറം നാ
 ലാവ്, താൻ ചെയാന്നാലിചിപ്പു പ്രാഞ്ചിയുടെ പാ
 ലം ഇത്ര ചെച്ചതുളളതാണോ, എന്നു മേനിച്ചു.

അവിശ്വപുരയിൽ ആ ആഗ്രഹത്തിൽനിന്നു വി
 നീതിയുടേയും ഇനി ഒരു ഇപ്രകാരമുള്ള ദീപ്തിമാർ
 ഞാൻ മനസ്സിൽ തോന്നാതിരിപ്പാൻ വൈദികനെ പ്രാ
 ത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. ബുദ്ധൻ നമസ്കരിച്ച അത്ര
 പാഞ്ഞു തന്റെ ഭാജധാനിയിൽ വെച്ചുകയും ഉടനെ
 തന്നെ പുഷ്പം കൊണ്ടുവന്നവനെ വിശദമാക്കിയിട്ടു
 ന്നു വരുത്തി സാമ്പത്തികമായിട്ടു കൈകൾ പാഞ്ഞു സന്തോ
 ഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ചെയ്തു.

4. இந்நுத்யவர்டே,

[illegible]

യ കാന്താത്ത സത്യമാണെന്നു വാദിച്ചു സ്ഥിരപ്പെട്ട
 ഇതുപാർ കപലിന്ദ് അതി സാമയ്യുണ്ടായിരുന്നു.
 അതു കണ്ടു സാമിമുഖാർ വയ്ക്കുതെ, സംവത്തിലു
 ള്ള പൂർവ്വങ്ങളുകൾ കവിലന്നോട്, 'നീ ഇങ്ങനെ
 അസത്യവാദം ചെയ്യുന്നത് നന്നല്ല. കതകും മറ്റൊ
 പാവകാമകാണ നീ ഏപ്പോം അറിഞ്ഞിരുന്നിട്ടും ഇ
 ങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നു കഷ്ടമാണ് നീ ഇന്നു മുതൽ
 ഈ അസത്യവാദത്തിൽനിന്നു ഒഴിയേണ്ടതാണ്'.
 എന്നിങ്ങനെ വളരെ ഉപദേശിച്ചുനോക്കി. കവില
 ന്ൻ മൊത്തേയും ഉപാധകത്തെ കൈകൊണ്ടിപ്പറ്റുന്ന
 കാമ്പല്ല, അവനെ ധിക്കരിക്കുകയുണ്ടായി. അതു
 കൊണ്ടു ധിന്നാൽ മായ പിള്ളകൾ, നമ്മൾ പറ
 ഞ്ഞതുപോലെ യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ലാതെ വാന
 പ്രസ്ഥനായ സോദനനെ വരുത്തി നന്നു പറയിച്ചു
 നോക്കാമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. സോദനനെ വരുത്തി
 കവിലനെ ഉപദേശിപ്പിച്ചു കവിലനാവെട്ടു, ക്ലേശ
 നോടും മറ്റും ചെയ്ത് അവനെ സ്വീകരിച്ചതായതെ അ
 ത്തു അറിഞ്ഞു. നന്നല്ലെന്നുള്ള വിചാരം ലവലേശമുണ്ടാ
 യില്ല. അതുകണ്ട് സോദനൻ വളരെ വ്യസനത്തോ
 ളെ, 'നീ ചെയ്യുന്നതിന്റെ ഫലം നീതന്നെ അറിയേ
 വിടും' എന്നു പാഞ്ഞു വാങ്ങിയെഴുത്തെന്നു പോ
 യ്ക്കുകയുണ്ടു. അതുമുതൽക്കു കവിലൻ അധികം ഗവ്വ!

എന്നായി ഭവിച്ചു, വൃദ്ധജിജ്ഞാസയും താറും ഒട്ടും
 അല്പമാനിക്കാതെ സംഘത്തിൽ നിന്നു വിമിശ്സയ്ക്ക്
 തന്റെ ഇഷ്ടപോലെ നമുക്ക് ചില ഉപന്യസങ്ങ-
 ലും ചെയ്തവരായ തുടങ്ങി. ആ പ്രസംഗങ്ങളെല്ലാം ധ-
 മർക്കത്തു മറച്ചുവെച്ചും അധർമ്മത്തെ പ്രകാശിപ്പിച്ചുമാ-
 യിരുന്നു. അതു കേൾക്കുകയും ചെയ്തവർക്കുമെന്തെന്നും കഴിയ-
 ൊകളും മറിച്ചുവെക്കുകയും തുടങ്ങി. കവിളകൾ
 അമ്മയായ സോദനിയും സഹോദരിയായ താപന-
 യും കവിളകൾ അഭിപ്രായത്തിന്നനുസരിച്ച് സ്വ-
 സ്വമനസ്സാണെന്നും ജിജ്ഞാസയും ധിക്കരിക്കുവാൻ തുട-
 ന്ഗി. ഇങ്ങിനെ കലാകാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സോദന-
 നും കവിളനും മരിച്ചു. കവിളൻ നാകത്തിൽ പോ-
 യി കലാകാലം ചുരുക്കി മുട്ടിയതിന്നുശേഷം അച്ഛൻ
 മരിച്ചു എന്ന നഗരത്തിൽ ഒരു മത്സ്യമോടി കണ്ടിട്ടു. ആ
 മത്സ്യം മനോഹരമായ സുഗന്ധനിഷ്പന്നതായെന്നും
 ഏകിലും അതിന്റെ വായ തുറന്നാൽ അസഹ്യമാ-
 യ മുട്ടുമുട്ടുമായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ആ നദിയിൽ
 മുക്കുവന്മാർ വല വീശിയപ്പോൾ ആ അമ്മുതമത്സ്യം
 വലയിൽ പെട്ടു. ആദ്യത്തെ വലയിൽനിന്നു അത്ര
 വലുതായ അമ്മുതമത്സ്യം കിട്ടിയതിനാൽ സമുദായ-
 മായ മുക്കുവന്മാർ അതിനെ മാജാവിന്നു കഴുതായി
 കൊടുത്തു. മാജാവ് ആ വിശക്കത്തമത്സ്യത്തെ ചുരു-

ന്ന കാഴ്ചവശമെന്നതെന്ന വിചാരിച്ച് ഭക്താത്മഭാവ
 യി, വിചാരത്തിനുള്ളിൽ കടന്നപ്പോൾ തന്മൂലം ഭ
 ന്ന വായ പൊളിച്ച്, അപ്പോൾ കലശലായ ഒരു ഭ
 ദ്ദന്ധം വിചാരം ഭഗവൽ വ്യാപിച്ചു. അവിടെയുള്ള
 വരമല്ലാം ഇതെന്നതായ ഭദ്രന്ധമാണ്, ഇതവിടെ
 ഹിന്നാണ് ഉണ്ടായതെന്ന തമ്മിൽ തമ്മിൽ ചോ
 ിച്ചു. അപ്പോൾ മാമാവ്, ആ ഭദ്രന്ധം ഭഗവൽ
 കർമ്മമായിരിക്കുന്നു ചൊല്ലുകയാണെന്നിങ്ങിനെ ബ
 മനോഭൂ ചോദിച്ചു. 'അല്ലയോ പ്രഭാ' ഈ തന്മൂലം
 സ്വപ്നാവസ്ഥയിലിരിക്കുന്നു. ഇതിനർത്ഥമായിരിക്കുന്നു
 ഈ ഭദ്രന്ധം സമ്മിശ്രമാണ് വായ്ക്കുന്നതായിരിക്കുന്നു.
 ഇതിനർത്ഥം കാരണത്തെ ചൊല്ലുകയാണെന്നു കഴി
 യില്ല' എന്നു പറഞ്ഞു. അതുശ്രദ്ധയോടെ, മാ
 യോ മാമാവ! ഈ തന്മൂലം കാശ്ചര്യവുമായൊരു കാ
 ലത്തു ഒരു കൈയായി ജാതിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു അ
 വന്നു ധർമ്മതത്വങ്ങളും നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞി
 രുന്നിട്ടും അസത്യത്തെ സത്യമാക്കി പറയുകയും സ
 ത്യത്തെ അസത്യമാക്കി പറയുകയും ചെയ്തുകൊള്ള
 ന്നായിരിക്കുകയും ചെയ്തതായിരിക്കുന്നതെല്ലാം ധർമ്മ
 കയും ചെയ്തതിനാൽ വളരെക്കാലം നമുക്കുള്ള അ
 ന്നവിടെയും ഇപ്പോൾ തന്മൂലമായി ജാതിക്കുകയും
 ചെയ്തതാണു കാരണമെന്നു ചൊല്ലുക തത്വമെന്നുള്ള

പരിക്കുകയായ് നിന്ന മാത്രം സ്വസ്ഥവസ്ഥയായതാണ് അപ്പൻ അസത്യവാദം ചെയ്തതിനാലും കിഷ്ടക്കളെ നിന്ദിച്ചതിനാലും ഉണ്ടായ പാപഫലമാണ് ഇതെന്നു വായിച്ചുണ്ടായ ഒഴ്സബം. അപ്പോയോ നെ ജോലി അങ്ങനെയുള്ള വിശ്വാസമായിട്ടുണ്ടെന്ന് ഈ മത്സ്യനത്തക്കൊണ്ടുതന്നെ വായിച്ചുതന്നും. എന്നു പറഞ്ഞ്, ചുരുക്കം മത്സ്യത്തിന്നരികിൽ ചെവി, 'മത്സ്യമേ! നീ എന്താകുന്നു?' എന്നു ചോദിച്ചു.

മിസ്റ്റർ. — 'താഴെപ്പറഞ്ഞ പ്രശ്നം ഞാൻ ചർച്ചചെയ്യാൻ
 കൂടെ.'

ചുരുക്കം - 'നീ' യ്ക്ക് 'എന്തെങ്കിലും' വസ്തു
 ഉണ്ട്.

കുറുപ്പു:—തോറൻ നടുക്കുള്ള ഹിന്ദിനാന്റെ വാക്കുകൾ

ബുദ്ധൻ: — 'നീ' നന്ദ കത്തിൽ ലോകാനുജ്ഞ കാരണ
 തിരഞ്ഞാഴ്ച'

മണ്ണു:—‘പ്രഭോ’ ഞാൻ അസത്യത്തെ സത്യമാക്കി
ലോകംചമേൽക്കുകയാണെന്നറിയാവുന്നത.

ឧបាយាម: 'ក្រិកន់ព័ទ្ធ' ឧបាយាម ឧបាយាម ឧបាយាម ឧបាយាម
 ឧបាយាម

മത്സ്യം: — 'മേ അൻ നിശ്ചാണവരത്തെ പ്രാപിച്ച്.'

ബുദ്ധൻ: — 'നിന്റെ ആമ്മയും സമോദരിയും എവിടെ?'

മത്സ്യം: — 'ആവർ നമകത്തിലുണ്ട്.'

ബുദ്ധൻ: — 'അവകെത്തിനെ നമകം കിട്ടി?'

മത്സ്യം: — 'അവർ ഭിക്ഷക്കുളവും ബുദ്ധധർമ്മത്തെയും ഭിക്ഷകളായാൽക്കൊണ്ട്'

ബുദ്ധൻ: — 'നീ എവിടെക്കാണ് പോകുന്നത്?'

മത്സ്യം: — 'പ്രഭോ, ഞാൻ നമകത്തിലേക്കുതന്നെ'

ഇങ്ങിനെ പാഞ്ഞു കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം ആ മത്സ്യം തലകൊണ്ടു നില്ക്കുന്ന അഞ്ചാറമീറ്റ കരിക്കുകയും, അതു പൊന്തപ്രകാരം നമകത്തിലേക്കുതന്നെ പോവുകയും ചെയ്തു. അതല്ലാം കണ്ട് ആ തൂതപഞ്ചനോയ മാമാവ്, കയ്ക്കവെട്ടവെണ്ണ പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ടു രാജധാനിയിലേക്കു പോവുകയും ചെയ്തു.

6. ആശ

പണ്ട്, കൊശോംബി എന്ന നഗരത്തിൽ ന
 ത്തകിയായ ഒരു ദാസിമുണ്ടായിരുന്നു. അവൾ പ്ര
 സവിദ്യ ഉടനെ പൂജാപ്രദയാണെന്നു കണ്ടപ്പോൾ
 ആ കട്ടിയെ കൊണ്ടുപോയി ചാണകപ്പഴിയിൽ എ
 റിയുവാൻ പാണു. അവളുടെ കല്പനപ്രകാരം പ
 റിച്ചാരിക ആ കട്ടിയെ എടുത്ത്, ചാണകപ്പഴിയി
 ൽ എറിയുന്നത് അത്ഭുതകരമായ ഒരു സ്ത്രീ
 കണ്ടുകൊണ്ടു നിന്നിരുന്നു. പരിചാരിക പോയ ഉ
 ടനെ ആ സ്ത്രീ കട്ടിയെ എടുത്തു കൊണ്ടുവന്ന് നല്ലവ
 സ്തുരമായി കളിപ്പിച്ചു; പാലും മാരും കൊടുത്ത് ത
 നിൽക്കുകയായിരുന്നു നിലയിലുള്ളതും. അതേസമയ
 ൽ ഒരു കോടീശ്വരപ്രഭു, ദാമോദരനെ കാണുവാൻ
 യി അർത്ഥനയിലേക്കു പോവുകയായിരുന്നു. വഴിയി
 ൽവെച്ചു അതേ ദാമോദരനെ കണ്ടെത്തി. പ്രഭുവി
 ന്കു മാർദ്ദവ പ്രസരം സങ്കീർഷിച്ചിരുന്നതിനാൽ
 ദാമോദരനോടു അന്നത്തെ ഗ്രാമസ്ഥിതി എന്തുവിധ
 മായെന്നു പ്രഭു ചോദിച്ചു. ദാമോദരൻ, 'ഇന്നത്തെ
 ഗ്രാമസ്ഥിതി എന്തുപോയതു. ഇന്നു ജനിക്കുന്ന കുട്ടി
 പൂജാപ്രദയായിരുന്നാൽ കോടീശ്വരന്മാരിൽ വെ
 ച്ചു അഗ്രഗണ്യനായി ചേരിക്കും; കിട്ടുകയാ. അത്ര

വിശേഷമാണ് ഇന്നത്തെ ഗ്രാമസ്ഥിതി' എന്നുവ
 ന്നതു. അതു കേട്ട ഉടനെ പ്രഭു അമേനായിലേക്കു
 പോയി രാജാവിനെ കണ്ട്, സംഭവപ്പെട്ട വീട്ടിലേക്കു
 തന്നെ നടത്തിപ്പോയി. പ്രഭുവിന്റെ ഭവനത്തിൽ ആ
 ശ ബ്രഹ്മപ്രഭുവെ ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെ പ്രഭു വീട്ടി
 ലെത്തുമ്പോഴാണ് രാജ്യത്തെ പ്രഭുവുമായവനെ തുടങ്ങിയ
 തന്നു. ആശാബ്രഹ്മനായ പ്രഭു ഉടനെതന്നെ, ഒരു
 ദിവസത്തെ വിളിച്ചു് ആയിരം പവൻ 'എടുത്ത്' അ
 വളരെ കയ്യൽ കൊടുത്ത് 'ഈ പട്ടണത്തിൽ ആ
 തെങ്കിലും ഇന്നു ആണർക്കുകളെ പ്രസവിച്ചിട്ടുണ്ടെ
 ങ്കിൽ ഈ ആയിരം പവൻ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതും വാ
 ക്കിക്കാണുവാ' എന്നു ചൊല്ലത്തന്നു. അന്നത്തരം
 പ്രഭു ആശയം കേൾക്കുകയും ആലോചിച്ചതുകൊണ്ട് 'ഇന്നു
 ജനിക്കുന്ന ആണർക്കു അതി ചാഗ്രവാണായി കൂടാ
 തെന്നല്ല മറ്റൊന്നു പട്ടണത്തിൽ എന്നു ചാഗ്രമു
 ക്കെങ്കിൽ എത്രതാ രാജ്യ പ്രസവിച്ചവൻ' ആണർക
 ു്കുവാറും അല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും പട്ടണത്തിൽ
 യാണാലോ? ആയിരം പവൻ കൊടുത്തു വാങ്ങു
 ന്ന ചാഗ്രവാണായ ആണർക്കുണ്ടെന്നു എന്നു ചാ
 ഗ്രമർക്കുണ്ടെ വിവാദം ചെയ്തിച്ചു് അവനെ എ
 കത്താ ഗ്രാമത്തിൽനിന്നു വെച്ചാൽ ആ ചാഗ്രം എ
 ന്നിക്കുതന്നെക്കായില്ലെ' ഇങ്ങിനെ ആലോചിച്ചു

കരണിയിലേയ്ക്കായി കട്ടിയെ അന്വേഷിച്ചുപോയി
 ജന്ന ദേശം, ചാണകക്കുഴിയിൽ നിന്ന എടുത്തുവെ
 മ്പിക്കുന്ന കട്ടിയെ ആയിരം പവൻ കൊത്തു വാങ്ങി
 കൊണ്ടു വന്നു. പ്രഭു ആ കട്ടിയെ കണ്ട് അതി സ
 രോഹിതത്തോടെ കട്ടിയെ നല്ലവണ്ണം നോക്കണ
 മെന്നു കല്പിച്ചു. കറച്ചുനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പ്രഭു
 വിന്റെ ഭാര്യ ഒരു ആൺകട്ടിയെ പ്രസവിച്ചു. അ
 ത്തു കണ്ടപ്പോൾ പ്രഭുവിന്റെ ആശ ചാഞ്ചാടിത്തുട
 ങ്കി, 'ഞാൻ വില്പ കൊടുത്തു വാങ്ങിയ കട്ടി എ
 ഞ്ഞാൻ കട്ടിയുടെ മാത്രത്തെ മാത്രമാക്കിത്തുടയ്ക്കുക.
 എന്റെ കട്ടിയുള്ള ആയിരം പവൻ കൊടുത്ത് ഈ
 സംകടത്തെ വിമുക്ത വാങ്ങിയല്ലോ വിജ്ഞാപം ത
 രന്നു. ആവശ്യ വില്പ കൊടുത്തു വാങ്ങിയ കട്ടിയെ
 ഇപ്പോൾതന്നെ കൊണ്ടുവരാം.' എന്നിങ്ങനെ
 വിചാരിച്ചു. ആശാവഞ്ചിതനായ പ്രഭു ആ കപിനക
 മ്മത്തിന്നൊരുപാടി. ആ കട്ടിയെ എടുത്ത്, വാക്ക
 ൾ തൊഴുത്തിലേക്കു കടക്കുന്ന വഴിയിൽ കിടത്തി.
 കരണേരം കഴിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ കട്ടികു അ
 ലായമൊന്നും സംഭവിക്കാത്തതുകണ്ട് പ്രഭു കട്ടിയെ
 എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി മാത്രം നാലഞ്ച് വണ്ടിക
 ൾ പോകുന്ന വഴിയിൽ കിടത്തി. എന്നിട്ടും കട്ടിക്കു
 ആപായമൊന്നും സംഭവിച്ചില്ല പിന്നെയും പ്രഭു

കട്ടിനയ പരാമർശമുള്ള കൃതികൾ നീക്കം ചെയ്തപ്പോൾ
 നോക്കി. ശുദ്ധമായതും കൊണ്ടുവരുന്ന കിടത്തി
 നോക്കി. ഇതു കണ്ടാണെന്നും കൃഷി യാതൊരുവൊ
 രും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നുമാത്രമല്ല ഈ വർഷം ദ്രാവി
 പ്രവൃത്തികൾക്കു കഷ്ടമായിട്ടുണ്ടായിരിക്കുന്നതും കാര്യം
 പ്രവൃത്തികൾക്കും ആയിരം വർഷം വീതം പ്രള
 ഹവ്വയെന്നതായും വന്നു. 'അമ്മയ്ക്കിതെന്നിയുതിക്കുമ്പോ
 കത്തിക്കും എന്നുള്ള പ്രകാശനത്തെ കണ്ടും ആ കൃ
 തിയിൽ നല്ലവണ്ണം കാണിച്ചുകൊണ്ട്' മറ്റൊരുവനായ
 ബാലൻ അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ വളർത്തുക. ആ
 പ്രകാരം നീക്കം ചെയ്ത പ്രവൃത്തിയും കാര്യം കണ്ട
 കടത്തിൽ വെട്ടുമെന്നു ശക്തിപ്പെട്ടു കട്ടിനയ കത്തിച്ചുവ
 ന്നു. ആ കട്ടിനയ ശുദ്ധമായതും എന്നു വെളിച്ചം കട്ടിന
 നാലഞ്ചു വയസ്സായപ്പോൾ വ്യക്തമായും ഇടയിൽ
 കട്ടി വളരെ സമർത്ഥനായെന്നു വെളിച്ചമായും ഇട
 യിൽ. കട്ടിനയ കട്ടി വയസ്സായപ്പോൾ പ്രവൃത്തിയെ വെ
 ടിച്ചു ആരെ വിനോദം കണ്ടാക്കിത്തുടങ്ങി. 'ഈ
 ശുദ്ധമായതും എന്നു സമർത്ഥനായിരിക്കുന്നു, മുമ്പാകെ
 നാൽ കടിക്കൽ വായുവായാണെന്ന്' അവൻ അ
 തു വെളിച്ചമുണ്ടെന്നു ഏകദേശം കണ്ടാണു വളരെ
 സാധ്യം. ഈ ശുദ്ധമായതും എന്നാൽ വെളിച്ചം നിറയെ
 നായും ഉപദ്രവിച്ചുകൊണ്ടും ഇങ്ങനെയുള്ള ദിവ

ത്താൽ പ്രള തീരെ കഴിയി. ഏതറിവ പായുന്നി
 ഗോശകനെ കൊല്ലുകതന്നെ എന്നു പ്രള തീച്ചുണ്ടു
 ത്തി. അതിന്നു പല മാറ്റങ്ങളും അലോചിച്ചുനോ
 കി. അവസാനം കടത്തും മറ്റും മൂലമെന്നു ഒരു
 കശവനെ വിളിച്ചുവരുത്തി അവന്നു അതിരും പവ
 ന് കൊടുത്തു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. 'ഞാൻ നാളെ
 മാവിടല ഒരു കട്ടിയെ നിന്റെ മൂലസ്ഥലത്തു
 യക്കും. ആ കട്ടി അവയെ വന്ന ഉടനെ നീ ഭുജം
 ആലോചിക്കാതെ ആ കട്ടിയെ വിളിച്ച് നിന്റെ
 മൂലയിൽ ഇട്ട് കൊണ്ടുകൂടെണം. ഈ കാര്യം മറ്റു
 സുതായി വെക്കുകയും വേണം. അതിന്നുള്ള സമയ
 നമാണ് ഈ അതിരും പവൻ തന്നത്'. പശു
 ന് 'അങ്ങിനൊക്കെ' എന്നു പറഞ്ഞു. അതിരും പ
 വൻ കിട്ടിയതിനാൽ അതി സത്തുപ്പനായി കടത്തി
 പ്പോവുകയും ചെയ്തു. പിറ്റേദിവസം മാവിനെ പ്രള
 സന്തോഷത്തോടെ ഗോശകനെ വിളിച്ച്, 'കശവ
 നോട ചില സാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ പറഞ്ഞി
 ദുണ്ടായിരുന്നു. അതു വേഗം തയ്യാറാക്കി കൊടുവ
 തുവാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്'. എന്നു പറഞ്ഞയച്ചു.
 ഗോശകൻ, പ്രളവിന്റെ കല്പന വിനയത്തോടെ
 കേട്ടു പശുവന്റെ വീട്ടിലേക്കു പോയി. വേറൊരു വ
 ടിയിൽ ഉത്തുകളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കട്ടികളുടെ കൂട്ട

ത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രഭുവത്രാൻ, ഗോശകരന ക
 ണ് 'ജ്യേഷ്ഠ! എവിടെക്കാണ്' ചോദനത്തിന്? എന്നു
 ചോദിച്ചു 'ഞാൻ അച്ഛന്റെ കല്പനപ്രകാരം കശ
 വന്റെ വീട്ടിലേക്കു പോവുകയാണ്' എന്നു ഗോശ
 കൻ പറഞ്ഞു. അതു കേട്ട ഉടനെ പ്രഭുവത്രാൻ, വ
 ണ്ണകുളിയിൽ ഞാൻ സല്യവണ്ണൻ തൊറുചോരയെന്നും
 അതിന്നു വകയുണ്ടു ജ്യേഷ്ഠൻ കളിച്ചു ജയിക്കണമെന്നും
 ജ്യേഷ്ഠന്റെ പ്രസ്തുതി അൻ നിവൃത്തിയുണ്ടാകാ
 ത്താക്കെന്നും താഴ്മയായി പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഗോശ
 കൻ, 'അങ്ങനെയൊരു പാടില്ല. അച്ഛൻ എന്നോടു
 പറഞ്ഞ പ്രസ്തുതി അപ്രകാരം ചെയ്യേണ്ടതാണ്' അതു കഴിച്ച് ഞാൻ വേഗം തുടങ്ങി വന്ന് നിന്റെ
 പരായം തീച്ചുരുക്കം' എന്നു പറഞ്ഞു വിധിചോ
 രിക്കനായ ബാലൻ, 'അങ്ങനെയല്ല! അതുപോലെ
 ജ്യേഷ്ഠൻ വേഗം കളിക്ക. കശവന്റെ അടുക്കൽചെ
 ണ്ണപറഞ്ഞു ഞാൻ ഇപ്പോൾ കാടിവരാം' എന്നു പ
 രഞ്ഞു. അങ്ങനെയൊരു നിർബ്ബന്ധത്താൽ ഗോശകൻ,
 'എന്നാൽ ഞാൻ കളിക്കാം. നീ പോയി വേഗം വ
 രണം, താമസിക്കരുത്' എന്നു പറഞ്ഞയച്ചു. വ
 ണ്ണ കുളിപ്പോൾ തുടങ്ങി അന്നുവെൽ കശവന്റെ
 വീട്ടിലേക്കു വാക്കുവേഗംപോലെ കാടിച്ചെന്നു. കാടി
 വരുന്ന കട്ടിയെ കണ്ട് കശവൻ അന്നു പ്രതിമയെ

ഈ നിരവേഗവാനായി കട്ടിയെ വിട്ടിട്ടു ചുരുയ
 ലിടുകയും ചെയ്തു ഗോശകന്മാരുടെ; മരണമുണ്ടാ
 തോല്പിച്ചു കട്ടികളെയെല്ലാം കളിച്ചു തോല്പിച്ചു. അ
 നുമുണ്ടാകാത്തു നില്പായി. അങ്ങനെയൊരേനേരം നി
 ന്നപ്പോൾ മരണമുൻ വിശപ്പുകൊണ്ടോ മകാധ മ
 കൊടുവഴിക്കു വീട്ടിലേക്കു പോയിരിക്കേണ്ടുന്നവിചാ
 രിച്ചു ഗോശകന്മാരും വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിയെന്നു. അവ
 രുന്ന കണപ്പോൾ പ്രള പരിഭ്രമത്തോടെ, 'ഗോശക!
 നീ കശവൻ്റെ അടുക്കൽ പോയില്ലേ?' എന്നു ചോ
 രിച്ചു അപ്പോൾ ഗോശകൻ വഴിയിൽ ഉണ്ടായ
 സംഭവത്തെ വാങ്ങു കേൾപ്പിച്ചു അതു കേട്ടു പ്രള
 തലമുറപ്പു കശവൻ്റെ അടുക്കലേക്കു മാറിയെന്നു
 കശവൻ പ്രശ്നവിനയ കണ്ടു ഉടക്കു, 'പ്രഭേ! കല്പന
 പോലെമെയ്യെല്ലാം ചെയ്യുകഴിഞ്ഞു' എന്നു കൃതാർത്ഥ
 നായി പറഞ്ഞു അതു കേട്ടു പ്രള തലയിലും മൊ
 ത്തും അടിച്ചു കരഞ്ഞു തന്റെ ഏകപുത്രനെ അ
 ശക്കു കാലി കൊടുത്തതിനായി അന്നു നിന്തിച്ചു
 കൊണ്ടു വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. ഈ പ്രള അവ
 മയിച്ചു കഴുത്തെയെല്ലാം അശയ്യയെ പ്രാപ്യത്താ
 ലാകുന്നു.

ആശയം ചങ്ങലക്കളോരവസ്ഥാപകത്താ
 ആശയം വന്നുവെള്ളമെല്ലാം മോസരായിട്ടും
 ആശയം മോസിയായെന്നാലെല്ലാം മോസരായിട്ടും.

6. ശ്രേയം

പണ്ട് കാലി കാഴ്ചയിൽ ഭക്തിധനവാന്മാരായ ഒരു ബ്രാഹ്മണന്മാരായിരുന്നു. അദ്ദേഹം മരിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ മാതൃപരിപാലനം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന കർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചും വേണ്ടി നൂ. അതിനെ കർമ്മാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പുത്രൻ വിവാഹം ചെയ്യണമെന്നു അമ്മ നിർബ്ബന്ധിച്ചിരുന്നു. പുത്രൻ, വിവാഹം ചെയ്യാതിരിക്കണമെന്നായിരുന്നു വിചാരിച്ചു. അതുകൊണ്ടു അമ്മ നിർബ്ബന്ധിക്കുമ്പോഴപ്പോൾ പുത്രൻ മരണമുണ്ടാകുകയും ചെയ്തു. പുത്രൻ മരിക്കാത്തതിന്നു സമ്മതിക്കുന്നില്ലെന്നുകണ്ട് അമ്മ പുത്രന്റെ അനുവാദം കൂടാതെത്തന്നെ കർമ്മകളെക്കുറിച്ചു തിരിച്ചറിയുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു പുത്രൻ, 'അമ്മ! വിവാഹംതന്നെ ഉപകരമാണ് ഭാര്യ വല്ല കഴിവുവെച്ചാൽ മരണം വിഷമമില്ലെന്നു തന്നെയാണു സംഭവിക്കും. അത് ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്ന പാത്രങ്ങളിൽനിന്നു മാത്രമേ സ്മാരകം അനുഷ്ഠിക്കാവൂ.' എന്നു പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു അമ്മ നല്ല പാത്രങ്ങളിൽ ഒരു കർമ്മകളെ നിർവ്വഹിച്ചു പുത്രനെക്കൊണ്ടു വിവാഹം ചെയ്യിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ ദമ്പതികൾ അന്ത്യോന്ത്യം

ആനുകാലത്തോടെ സുഖമായി കാലംകഴിച്ചു. എ
 ന്നാൽ, ആവശ്യ സൗകര്യങ്ങളായില്ല. സന്താനമി
 ല്ലാത്ത മിന്നിയായ മഠാപ്, ഇനിയും ഒരു പുത്രനു
 ണ്ണായിപ്പറ്റും. ഇവർ പ്രസവിക്കപ്പെന്നു തോന്നു
 ന്നു. എന്നാൽ ജ്ഞാതജനന വിവാഹം കഴിച്ചുനോ
 കിയാലോ എന്നു പുത്രനാകാലോചിക്കുവാൻ ഇട
 ഭരി. അമ്മ അങ്ങിനെ ആലോചിക്കുമ്പോഴപ്പോ
 പുത്രൻ അതിനനുസരിച്ചു ഒരു സംസാരിക്കുന്നതു
 പരിചയിക്കുന്നു. ഒരു ദിവസം അമ്മയും കകുൾ കൃ
 തി പരിവൃദ്ധനായ സംസാരിക്കുന്നതു മാത്രം കേട്ടു. അ
 വർ ഇങ്ങിനെ ആലോചിച്ചു 'ഞാൻ പ്രസവിക്കു
 ത്തതിനാൽ ജ്ഞാപിന്നു ജ്ഞാതതു വിവാഹത്തിന്നു
 ഇതു ആലോചനയാണെന്നു തോന്നുന്നു. ജ്ഞാപ്
 ഇപ്പോൾ അങ്ങിനെ സമ്മതമില്ലാത്ത നിലയിലാണ്
 സംസാരിക്കുന്നത് എന്നും അവസാനം സമ്മ
 തിക്കുണ്ടാകും. എന്നാൽ എനിക്കു വലിയ ഉപദ്ര
 വമായ അതിന്നു ഞാൻതന്നെ, ആലോചിച്ച് എ
 ഞ്ഞാൻ താല്പര്യത്തിലുള്ള ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം ചെയ
 ത്തിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്' എന്നുനോക്കിയില്ല. എങ്ങി
 നെ ജ്ഞാപിന്നോടു ചെല്ലുകയും അതുപ്രകാരം അ
 ഭ്യേരം ജ്ഞാൻ വിവാഹം കഴിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ
 ദൃഷ്ടി മാത്രം ഇങ്ങിനെതയ്ക്കാം ചെയ്തിട്ടുസന്താനം

അതിനാലുണ്ടായ ക്രോധത്തെ അവൾ മനസ്സിൽ
തന്നെ അടക്കിവെച്ചു. മണാതിനെ മാർച്ചായാട്ടു ഗ-
ർഭം വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ അന്നോടു പറയണമെന്നു
എല്ലിപ്പിന്നെ. അപകാലത്തിനുള്ളിൽ മൗനജ്ഞി-
ക്കു ഗർഭമുണ്ടായി. ആ വിവരം ജ്യേഷ്ഠത്തിയോടു പ-
റഞ്ഞു. അവൾ ആ ക്രോധത്തിനാൽ പ്രേരണയാ-
ൽ അനജ്ഞിയുടെ ഗർഭാവത്തിനായി എന്തൊ-
രോ കഷ്ടതയുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു. അനജ്ഞിയാവ-
ട്ടു യാതൊരു ഭിഷ്കുവിനെയും കൂടാതെ ആ കഷ്ട-
തയെ കടിക്കുകയും അവളുടെ ഗർഭംസ്രവിക്കുകയും
ചെയ്തു. മണ്ടമൂന്നുപ്രാവശ്യം ഇങ്ങനെ ചെയ്തപ്പോ-
ൾ അതത്വക്കൊരെയറയ കരസ്സീ അനജ്ഞിയോ-
ടു അതിന്റെ കാരണങ്ങളെപ്പറ്റം ചോദിച്ചു. മനസ്സി-
ലാക്കി ഇനി ഗർഭമുണ്ടായാൽ ജ്യേഷ്ഠത്തിയോടു പ-
റയാതിരിക്കണമെന്നു ഉപദേശിച്ചു. അവൾ അത്ര-
കാരണമെന്നു പറഞ്ഞു ഗർഭമുണ്ടായപ്പോൾ ജ്യേഷ്ഠ-
ത്തിയോടു പറഞ്ഞിട്ടു കർമ്മകൃതന്മാർ ജ്യേഷ്ഠത്തി-
ന്റെ അടുത്തുപോയി എഴുന്നാടു പായാത്തതുകൊണ്ടു-
പരിചയമുണ്ടാകേ അനജ്ഞിയോടു ചോദിച്ചു. അ-
തിന്നു അനജ്ഞി, തന്റെ ഗർഭത്തെ നശിപ്പിച്ചു
ജ്യേഷ്ഠത്തിയാണെന്നു അറിക്ക് അറിവു കിട്ടിയതിനാ-
ലാണെന്നു പറഞ്ഞു. ജ്യേഷ്ഠത്തിന്നു ക്രോധം വ-

മിച്ച്, ഗർഭം അധികം വളന്നിരുന്നുവെങ്കിലും അതിനോടും കൂടുതലായതും അവർ നിരൂപിച്ച് ഒരു ശുഭകൃത്യത്തിനായി. ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള ഒരുപക്ഷേപത്തിനോ ശക്തികൊണ്ടു ഗർഭത്തിൽ മാത്രമല്ല ഗർഭത്തിനും ജീവനാശത്തിനിടവന്നു. അവർ മരണസമയത്തു, ജ്യേഷ്ഠി ഇപ്രകാരം മൂന്നാലു ഗർഭങ്ങളും തന്നെയും നശിപ്പിച്ചുകൂടത്തക്കവിധം വരുന്ന മന്ത്രത്തിൽ പകരം ചെയ്യുകൊള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടാണ് മരിച്ചത്. അതുപ്രകാരം അവർ മരണമെന്നതിൽ ജ്യേഷ്ഠിയോടു പകരം ചെയ്തു. പിന്നെ മരണമെന്നും പരിഹാരം, ജാത്യം മൈതലായ ഉപാധികളായി ഭവിച്ചു. അതുകൊണ്ടും സന്താനാശത്തെ ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നു. നാലു വയസ്സായപ്പോൾ അവർ കഴിഞ്ഞശേഷം പൂജയനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതായ ഒരു ശുഭനാമം ലഭിച്ചുവെങ്കിലും ക്രോധം പരിഹാരത്തിനാൽ സന്താനാശം പിന്നെ അവരുടെ കയ്യിൽ വന്നു പിന്തിരിഞ്ഞില്ല. അവസാനം പ്രായസ്ഥി എന്ന നഗരത്തിൽ ജ്യേഷ്ഠി ഒരു ഗ്രാമണിനിടയിൽ അറങ്ങിയിരുന്ന് ഉപശ്വാസിക്കുന്നതിനിടെ ക്രോധം പരിഹാരത്താൽ ഒരു യക്ഷയായും ഇനിപ്പോൾ ജ്യേഷ്ഠിയിൽ വിവരം കഴിഞ്ഞു ഗർഭമായി ഒരു അൺകട്ടിയെ പ്രസവിച്ചു. പ്രസവിച്ച ഉടനെ

തൃക്കിടവന്നു കട്ടിനയ തിന്നുകളത്തു രണ്ടാമതും ഒരു
 ആഴർകട്ടിച്ചുണ്ടാടി. അത് കണ്ടും തക്കി വന്നു തി
 ന്നുകളത്തു. രണ്ടു കട്ടികൾ ഉപ്രകാരം കിരിച്ചപ്പോ
 ളും, ഉന്നി ഇവിടെ പ്രസവിക്കില്ലെന്ന നിശ്ചയിച്ചു
 കേട്ടു തിരിച്ചുടൻ ജനിച്ച ശ്രമത്തിലേക്കു പോയി അ
 വരട്ടെ പ്രസവിച്ചു. അതും ആഴർകട്ടിയായിരുന്നു. ത
 ക്കി അവരടയും ഏതെങ്കിലും അതിവരുന്നതു കണ്ടപ്പോ
 ളും, അവൾ കട്ടിനയ ഏകത്തുകകാണു ജനനവനവിമാ
 കത്തിലേക്കു ചുരുക്കുന്ന കാണവാൻ ഓടി ചെന്നു. അ
 തു കണ്ടപ്പോൾ ചുരുക്കം, ഇരുന്നതാണെന്നു ചോദി
 ച്ചു. അപ്പോൾ അവൾ കട്ടിനയ ചുരുക്കൻ കാലു
 ത് ചുട്ടു കരടവാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോഴേക്കു തക്കി
 ഓടി വരുന്നതു കണ്ടു. ചുരുക്കം കണ്ടപ്പോൾ ത
 ക്കി അവരടതന്നെ തിന്നുകളത്തു. ശ്രദ്ധയോടെ നാ
 ത ചുരുക്കം തക്കിയെ വളിച്ചുവെത്തി ഇങ്ങനെ
 വന്നു. 'നി ഇപ്പോൾ ഏതൊരു മുമ്പിൽ വന്നിട്ടി
 ട്ടെങ്കിൽ ഇപ്പോഴും നാളെ കാലോലം ശരിച്ചുനിൽ
 തല്ല. ഇപ്പോൾ നിന്റെ കാലോലം ശരിച്ചുവെക്കുന്നു.
 ഈ കാലോലം മേതുവാതെയാണു നിങ്ങൾ ഇതുവരെ
 കഴിഞ്ഞു. ഇങ്ങനെയ്ത പരസ്യമെവിടെയെങ്കിലും ക
 ള്കുകണിയുന്നത് ഈ ജനത്തിലും നിങ്ങൾ പൂർവ്വ
 വാസനയാൽ പരസ്യമെവിടെയെങ്കിലും കളക്കുന്ന സാ

കവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇനി മേലിലെലകിലും ക്രോധത്തെ
 തൃപ്തിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു സുപ്രമോദ്യമെന്നതാണ് കീ
 ഴിൽ കഴിഞ്ഞു ഇന്നുണ്ടായിട്ടുള്ള ദുഷ്ടദോഷത്തെ നീ
 ഞങ്ങൾ ഏതുതോളം അന്തരവിപ്പാണെന്ന് ഇ
 നിയും നിങ്ങൾ ഇങ്ങിനെത്തന്ന ക്രോധഗ്രസ്തരായി
 യെന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു സുപ്രമോദ്യമോ ദോഷകര
 ണമെന്ന ക്രോധമല്ലേ!

മാതാപിതൃഭ്രാതൃമിത്രജനങ്ങളെ

ക്രോധനിമിത്തമെന്നിരിക്കുന്നിതാമർ

അനന്തമൃഗഭോജനപാത്രം

കോപംസംസാരമെന്നുനമെ

ധർമ്മമകരംകോപം

കോപംവഴലിക്കുസുപ്രമം,

കോപംതാൻയമെന്നൊര

തോധം ഉണ്ടല്ലസുജനമെല്ലാം

ക്രോധംതാൻനിജകൃത്യം.

തോധംസഹസ്രാണ്ടുവിന്നുമുദീനവും.

ഇങ്ങിനെ പാഞ്ഞു അവനെ സമാധാനിപ്പിച്ചു
 അന്യോന്യം സ്നേഹമുള്ളവരാക്കിത്തീർത്ത് അവർക്കു
 യും ഉപജ്ഞ. യങ്ങിയെ, ജ്യേഷ്ഠത്തിനായ സീ മരണ
 പത്നയും മക്കിപ്പവനം. ക്രോധത്താലുണ്ടാവുന്ന അ
 നന്തം ഇപ്രകാരമാകുന്നു.

പണ്ടൊരിക്കൽ കാക്കിയാരുള്ള ബ്രഹ്മദത്തനെ
 ൽ വെട്ടിയ ഒരു രാജാവുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം
 ആട്ടിൻകുട്ടി കാംസമിട്ടാകെ മരിക്കയും ഭയം ക
 ശിക്കുക പതിവില്ല. അതുകൊണ്ടു പല പാലകൻ
 ൽ ദിവസത്തേക്കുള്ള കാംസം ഏല്പാഴ് കത്തിയവ
 കൾ പതിവാതിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ഓരിയരകൻ
 തയ്യാറാക്കി വെച്ചിരുന്ന കാംസത്തിനെ അവൻ
 അയാളുടെ നിമിത്തം അറക്കുന്നതിനെ നായ്ക്കും കട്ട
 തിന്നുകൾക്കു. പിറ്റേദിവസം രാവിനേ പരിചാര
 കൻ പേരിച്ചുവിട്ടത് കാംസത്തിന്നു ഏതു കലശ
 നെക്കൊണ്ടു വിചാരിക്കേണ്ട കല പണവും കയ്യി
 ലെത്തു നഗരം മുഴുവനും കാംസമേപിച്ച് നട്ട
 ൽ എന്ന് ഏകാദശി ഉപവാസദിവസമായതുകൊ
 ൽ കാംസം അല്പമെങ്കിലും കിട്ടുവാൻ വന്നില്ല. പ
 റിചാകുന്നു മേയും വൃശ്ചനവും വെച്ചിട്ടു കാംസമി
 ള്ലാകെ ഭയം തയ്യാറാക്കിക്കൊടുത്താൽ രാ
 ജാവ് തന്നെ ശിക്ഷിക്കാതിരിക്കയില്ലെന്നു അവർ
 ഉച്ചിതം അറിയപ്പെട്ടവർ ഉപാ
 യമെന്നെ അറിയപ്പെട്ടവർ. എന്തിനു വ

ഉൾപ്പെടെയും. ശുശ്രൂഷയിൽപോയി മനുഷ്യമാംസത്തെ എടുത്തു പാകംചെയ്തുകൊടുക്കുകയെന്ന, എന്താണ് അത്ഭുതം നിർമ്മിച്ചത് ശുശ്രൂഷയിൽപോയി ഒരു മനുഷ്യശവത്തിന്റെ തുടയിലുള്ള മാംസത്തെ ഭുജിച്ചുകൊണ്ടു വന്നു പാകംചെയ്തു പതിവുപ്രകാരം ഭാജ്യമായി വിളമ്പുകയും ചെയ്തു. മാജാധു നല്ല ചുണ്ണാണു ചേർന്നിട്ടുള്ളതായി. ആ മാംസത്തിന്നു അസാധാരണമായ ഒരു സ്വാദുള്ളതായി മാജാധിന്നു തോന്നുകയും, അത്ഭുതമായ ഒരു സ്വാദാകരമായ ദേഹശക്തി തോന്നുകയും ചെയ്തു. മാജാധിന്നു നമമാംസത്തിൽ അതി സ്വാദു തോന്നുവാനുള്ള കാരണം, അദ്ദേഹം പൂർവ്വജന്മത്തിൽ ഒരു യജമാനനായിത്തീർന്നിരുന്നതാണെന്നും ചേർന്നിട്ടുള്ള പാസണനെ ലഭിക്കുകയും, അന്നത്തെ മാംസം പരിപാകകൻ എടുത്തുവന്നു കിട്ടിയതാണെന്നു വിചാരിച്ചു. മാജാധി, മാംസം നല്ലതല്ലെന്നു നോക്കി, പരിപാകകനെ വിളിച്ചു ഇത്ര പിൽമാംസം നിനക്കു എടുത്തുവന്നു കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം, ദിവസേന കൊണ്ടുവരുന്ന ഭിക്ഷിപ്പിന്നിരിക്കുന്നതാണെന്നു അന്നും മാംസം കൊണ്ടുവരുന്നതെന്നും പാകത്തിന്റെ വ്യത്യസ്തതയാൽ വെളിച്ചം വന്നതാണെന്നും പറഞ്ഞു. മാജാധിന്നു അദ്ദേഹം വാക്കു തൃപ്തിപ്പെടുത്താത്തതിനാൽ ദേവപുരുഷനെ,

‘നീ പറഞ്ഞതു ഏനീയ വിചാസമായില്ല വരോ
 യും പാഞ്ഞിപ്പെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ നിന്റാ ശിരശേ
 ലം ചെട്ടും’ എന്നു പറഞ്ഞു. അതുകേട്ടു പരിചാരക
 ന്, ഉണ്ടായ പരമാത്മമല്ലാം പറഞ്ഞു. രാജാവ്
 സദനമുദയത്തോടെ, ‘നീ ഇന്നു പാകംചെയ്ത മാംസ
 കത്തപ്പോലെ ഇനി ദിവസം തയ്യാറാക്കി തരണ’
 കെന്നു കല്പിച്ചു. പരിചാരകൻ — ‘ദിവസേന നരമാം
 സം കിട്ടുവാൻ പ്രയാസമാണ്’ എന്നു മറുപടി പറ
 ഞ്ഞു രാജാവ്. — അതിനെന്നാ പ്രയാസം? ‘തട്ടവി
 ല് കിടക്കുന്ന മനുഷ്യരെ മുറുമാത്തൊരു മുറുമാ ദിവ
 സം ഗോപ്യമായി കൊന്നു, നല്ലമാംസം പാകംചെ
 യ്തുകൊള്ളുക’ എന്നു കല്പന കൊടുത്തു. രാജകല്പന
 പ്രകാരം ദിവസേന മുറുമാ തട്ടവുകാരെ കൊല്ലുവാൻ
 ഇടങ്ങിയതിനാൽ കടാ കാലംകൊണ്ടു തട്ടവുകാരെ
 പറ്റം അവസാനിച്ചു. പരിചാരകൻ ആ ദിവസത്തെ
 രാജാവിനോട് റിയിച്ചു. അപ്പോൾ രാജാവ്, തന്റെ
 രാജ്യത്തിലുള്ള കള്ളന്മാരെ പിടിച്ചു വിചാരണയൊ
 ന്നും കൂടാതെതന്നെ ഫിറംസിച്ച് മാംസമെടുത്തുകൊ
 ള്ളുവാൻ കല്പിച്ചു. ഇങ്ങിനെ കരകാലം കഴിയു
 ന്മ്പോഴേക്കു രാജ്യമെല്ലാം മനുഷ്യരെ ഏല്പുകളാൽ നി
 റഞ്ഞു. അതുകണ്ടു നഗരവാസികൾ രാജാവിന്റെ
 അടുക്കൽചെന്നു, ‘മഹാരാജാവേ! ഈ രാജ്യമാസക

[illegible]

ഭടന്മാരെ എളിച്ചു. അപ്പോൾ പരിചാരികൾ, 'അ
ല്ലയോ പ്രാമാ! ഏന്തിൻ വെറുതെ ചുമ്മിട്ടുണ്ട്! മ
ഹാമാജാവിന്റെ മുമ്പാകെത്തന്നെ ഞാൻ പറയാമ
ല്ലോ' എന്നു പാഞ്ഞു. അതു കേട്ട യുവരാജാവു വി
നോദിമനസ്സോടുകൂടി പരിചാരികളെയും കൂട്ടി
കൊണ്ടു മഹാമാജാവിന്റെ അടുക്കലേക്കു പോയി.
മഹാമാജാവായാകട്ടെ, പരിചാരികൾ മാന്യം പാകം
ചെയ്തു കൊണ്ടുവരാത്തതിനാൽ സംഗതി ഏതെന്നാ
ലോ ചിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അവർ മഹാ
മാജാവിനെ ചെന്നു കണ്ട് യുവരാജാവ്, 'ഈ പരി
ചാരികൾ ചിട്ട അസംഭാവ്യവർത്തകളെ പറയുന്ന,
ഈ വാസ്തവമാണോ?' എന്നു ചോദിച്ചു. മഹാമാ
ജാവ്, 'അവർ പാഞ്ഞുവന്നല്ലോ സത്യമാണ്. അവ
ർ ചെയ്യുന്നതും എന്റെ കല്പനയ്ക്കാണ്' നിരപരാധി
യായ അവനെ ഭയം ഉപദ്രവിക്കരുത്' എന്നു പാ
ഞ്ഞു. അതു കേട്ട യുവരാജാവ്, 'ഈ പ്രവൃത്തി അ
വർക്കു യോഗ്യമല്ല. ഇതു മാന്യസന്മാരുടെ പ്രവൃത്തി
യാണ്. ഇതു മടന നിന്തെക്കതാണ്' എന്നു പാ
ഞ്ഞു. മഹാമാജാവ്, അതു നിന്തൽ ചെയ്യാൻ ത
ന്നാൽ അസംഭവമാണെന്നു പാഞ്ഞു. അതു കേട്ട
നഗരവാസികൾ, 'അന്തിമനയമെന്നതിൽ ഈ മാ
ജാവു മാജം മെപ്പാൻ യോഗ്യമല്ല. അതുകൊണ്ട്'

കാലാവിനെ മാജുത്തിൽനിന്നു പുറത്തുറക്കേണ്ടതാണ് ഏക പാപത്തു. അതു കേട്ടപ്പോൾ യവകാലാ വ് തഹാമാലാവിനോടു 'ഇതു കേട്ടില്ലേ? ഭിഷ്ണുത്തി യെ നിർത്തുന്നതാണ് നല്ലത്' എന്നു പറഞ്ഞു. ഏ ന്നാൽ സാധുതപ്തനുള്ള മറുവടി മാത്രമേ കാലാവു പാഞ്ഞുള്ളൂ. അപ്പോൾ പരവോധികൾ കാലാവിനെ പിടിച്ചു മാജുത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കി. ആ പരിഭവ മകൾ ഭയം നിമിത്തം ചൊല്ല ഭിഷ്ണുത്തിയാൽ തന്നെ കാലാവിന്നും മാജുത്തിന്നും അർത്ഥകഥിധ സങ്കട ങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടു. ഇതൊന്നും കെട്ടു കെട്ടു കെട്ടു തന്നെ മാംസത്തെ നായ തിന്നുകകൂടാത്തു എന്ന ഭയം കൂടാതെ പാഞ്ഞിടുന്നാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള അർത്ഥകഥിധ ചാപകർമ്മം ഉദവരുന്നതാ യിരുന്നു.

കാലാവിനെ

8. ഭൂപഥം.

പത്തു ചുരുൾവാർ ഭക്തവനാചാര്യനെക്കുറി
 വാചിമുഖ്യവാരം ഒരു ദിവസം, ഇന്ന് ആകാണു് സ
 മീപ്രദേശം നമസ്കരണത്തന്നെ ആലോചിച്ചു. ആ
 രൂപം കൊടുക്കപ്പെട്ടതിൽ മാഗന്ധിനിയനുപേര
 യെ പ്രാദേശത്തും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയും ത
 ന്റെ ഉപദേശത്തിന്നു പാത്രമായി വെച്ചിരിക്ക
 ന്നവനായ അതു ചുരുൾ അവരുടെ വാസസ്ഥലത്ത
 കെ പുറത്തു. അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ മാഗന്ധി
 സ്വാമസ്വയംവന്നാദികൾക്കായി വേദാഭിഷേക
 യെന്ന നാമത്തു് അദ്ദേഹം കളിക്കുന്ന വായിക്കേ
 പോയി അവിടെ ഒരു കരഞ്ഞണലിൽ തിണുതിന്നു.
 മാഗന്ധി സ്വയംവന്നാദികൾ കഴിഞ്ഞു കഴിവാൻ
 തുടങ്ങുവാൻ ചുരുൾ കണ്ട് അത്തുടങ്ങാതെ
 ആലോചിച്ചു. 'ഇദ്ദേഹം ഏതു തേജസ്വിയായിരിക്ക
 ന്നു. ഏതുതോ ക്ഷത്രിയരാജകുമാരന്മാർ ഏതൊ പു
 ത്രിയ വിവാഹം ചെയ്യാനാഗ്രഹിച്ചു വന്നിരുന്നുവ
 ള്ളു. അവരാരും അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ സമ്പന്ന
 ളും നേരുപ്പും ഉള്ളവരായിരുന്നില്ല. ഏതായാലും ഇ
 പ്പോഴത്തെ ഏതൊ പുത്രിയ ഇദ്ദേഹത്തിന്നുത
 ന്നെ കൊടുക്കണം.' ഇങ്ങനെ ആലോചിച്ചുകൊണ്ടു്

വേഗം ഗ്രാമത്തിലെക്കു പോയി ഭാര്യയെ വിളിച്ച്,
 'നമ്മുടെ പുത്രികളെന്തുവന്നായ ഭയം പൂർവ്വമെന്നു ഞാ
 ന് ഇന്നു കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. അതു കൊണ്ടു പു
 ത്രിയെ വേഗം കൂട്ടിപ്പിച്ച് അലങ്കരിച്ചുകൊണ്ടുവ
 ത്ത് ഏകദേശം വരണമു. അതു കേട്ട് ആ ബ്രാഹ്മണ
 സ്ത്രീ പുത്രിയെ കൂട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു ഭയമായിത്തോ
 വ്വം വരും വരണമു. അപ്പോൾക്കത്തു ബുദ്ധൻ തന്നെ
 വേണ്ടുന്ന ആഹാരത്തെ മിക്കവാറും ഒരു സമ്പാദി
 ച്ചു തന്നിട്ട് ഉൾക്കൊണ്ടു സ്വന്തംതന്നെ ഭക്ഷിക്കുന്നു.
 താൻ ഏതൊരു ഭാര്യയെക്കൂടി പുത്രിയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വ
 ത്തെന്നു അറിയുന്നതു് ആ സ്വന്തംതന്നെ ഭക്ഷണം.
 പോകുന്ന വഴിയിൽ 'ബുദ്ധന്റെ കാലത്തിൽ വെ
 ത്തിരിക്കുന്നതുകണ്ടു, താൻ ഏതൊരു ഭാര്യയെ പഠിക്കുന്നു
 'ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തിൽ നോക്കുക. നിന്നുടെ
 ഭാര്യയെക്കൂടി കണ്ടെത്താൻ അയാൾക്കുണ്ടു. ഇദ്ദേഹം
 ഏതൊരു പുരുഷനാണെന്നു നോക്കി പഠിക്കുക. അ
 ത്തുകേട്ട് ആ ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീ പൂർവ്വമെന്നു കാലത്തി
 ലുള്ള ഭാര്യയെക്കൂടി നോക്കി. 'ഇദ്ദേഹം ഒരു ഭാര്യയെ
 തന്നെ ഭീഷണിയാക്കി കണ്ടുവന്നുവെന്ന് ഏകദേശം
 തന്നെക്കൊണ്ടു ബുദ്ധന്റെ അടുത്തെക്കുന്ന ഭാര്യയെക്കൂടി
 കലം ഒരു നോക്കി ആ ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീ ഭയമായി
 നോക്കി' — 'ഇദ്ദേഹം പ്രവാണകാര്യത്താൽ വികകത

നാൻ. അതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ കാര്യം ഇപ്പോൾ
 അതുകൊണ്ടു സാധിക്കുകയില്ല എന്ന് വാങ്ങു
 അതിനെ പാഞ്ഞു ചെല്ലുക. ബ്രാഹ്മണനാ
 വെട്ട, വെട്ടു പാഞ്ഞതിനെ കൂട്ടാക്കാതെ പുതിയ
 വിധിയിൽ ഒരു കയ്യിൽ ഇറക്കുകയുള്ളു ചെല്ലുക. അ
 ടക്കൽ ചെന്ന്, 'അല്ലേയോ മഹാത്മാവേ! അങ്ങനേ
 എങ്കൽ പുത്രൻ അതേ രൂപനായ വരുന്നതുകൊണ്ട്. അ
 തുകൊണ്ട് എന്റെ പുത്രിയെ ഞാനിതാ തരുന്നു.
 സ്വീകരിക്കുകയാണു്. എന്ന് വാങ്ങുകയോണ്ടു ചെല്ലുക
 കൊണ്ടു കയ്യിൽ ഇല്ലാ മറ്റൊരാളോടുകൂടി. അ
 തുകണ്ടു ചെല്ലുക ചെല്ലുകയോണ്ടു മറ്റൊരാളോടുകൂടി പാ
 ഞു - അല്ലേയോ ബ്രാഹ്മണ! ഞാൻ പറയുകയിൽ
 നോക്കിയെത്തിയതിൽനിന്നു നിങ്ങളാണു് അ
 ഞാൻ ചെല്ലുകയോണ്ടു്. അതുകൊണ്ട് എത്ര
 യോ വേഗമേയെന്നുള്ളതു് ഞാൻ സ്വീകരിക്കു എന്റെ മ
 നസ്സുകൊണ്ടു് അയച്ചതുകൊണ്ട്. അതുകൊണ്ട് എന്റെ
 വശമെല്ലാം സാധിച്ചിട്ടു. അതുകൊണ്ട് വേഗമേയെന്നുള്ളതു്
 സ്വീകരിക്കുകയോണ്ടു്. അതുകൊണ്ട് എന്റെ മ
 നസ്സുകൊണ്ടു് അയച്ചതുകൊണ്ട്. അതുകൊണ്ട് എന്റെ
 വശമെല്ലാം സാധിച്ചിട്ടു. അതുകൊണ്ട് വേഗമേയെന്നുള്ളതു്
 സ്വീകരിക്കുകയോണ്ടു്. അതുകൊണ്ട് എന്റെ മ

കുറവുവെത്തിനാളാവില്ല! വിഷയവിജ്ഞാനം
 തൊൻ ഏതെ നിങ്ങൾ മാറിത്തെയും വിഷയസുഖാ
 ന്നാവത്തിൽ ആഗ്രഹമുള്ള ഉപദേശ ഏനിക്കു നന്നാൽ
 അവരും ആഗ്രഹം സാധിക്കാതെ ബുദ്ധിമുട്ടുവാ
 നിടവരു നതല്ല? ഈ വിധ പാപകർമ്മങ്ങളെ നെ
 ഈർ നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടു നിങ്ങളുടെ ദൃഢതയു
 ണ്ട്. ഈ ദൃഢതയെ നിങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതാൽ
 നിങ്ങൾക്കു സർഗ്ഗതീർത്ഥങ്ങൾ? നിങ്ങൾക്കു ഈ
 ദൃഢതയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്ന ഉപായം അന്യമായി
 വരുന്ന. അതു ഞാൻ പറയാം.

മോഴപ്പൊളിപ്പാക്കുന്നപ്രകാരം വെളിച്ചം
 വേഗം നശിച്ചുമാറുന്നപ്രകാരം
 വെളിച്ചം പരസ്പരം വെളിച്ചം
 സന്നിദ്ധം ആകുന്നതാണെന്നും
 ചങ്ങമ്പുഴവന്നു പട്ട പട്ടാളം
 ചങ്ങമ്പുഴവന്നു പട്ട പട്ടാളം
 കാലാഹിനാപരിത്ര പട്ടാളം
 ആലാലചതുരന്മാർക്കുതേടുന്ന.
 പുത്രമിത്രാർക്കുതേടുന്ന.
 മെത്രയുക്തകാലസ്ഥിതമാകുന്നീ
 പാപമർദ്ദവെഴിയുന്നതാണെന്നിട
 താ അതാൽക്കുടിവിവരംവെളിച്ചം.

[illegible]

ഉമ്മിനെയുള്ള സമീപനത്തെ കേട്ടു നോക്കി വന്നതിനെത്തുടർന്ന് അദ്ദേഹം അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടു.

8. മദ്യപാനം.

പണ്ടൊരിക്കൽ ശ്രാവസ്ഥിനഗരത്തിൽ സഭാ മിത്രൻ എന്ന പേരായി ഒരു മാർദ്ദവജനാധിപനും അദ്ദേഹം മാർദ്ദവവിവാഹവും ചെയ്തന്ന കാലത്ത് ഒരു ദിവസം കാശിരാജ്യത്തിൽനിന്നു ഒരു കച്ചവടക്കാരൻ ശ്രാവസ്ഥിനഗരത്തിൽ വന്നു. അവർ പൂതിയതാണി കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്ന മദ്യത്തിന്റെ ഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ചു മാർദ്ദവവിവാഹ പ്രസംഗിച്ചു. മാർദ്ദവിന് അതു കേട്ട ഉടനെ മദ്യത്തിൽ അരികായി അറിയുകയും അതിന്റെ മാർദ്ദവാനിയിൽവെച്ച് ആ മദ്യത്തെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അവർ ഉടനെതന്നെ അതിന്നുവേണ്ടുന്ന ഉപകരണങ്ങളെ വാങ്ങി അത്തന്നു വലിയ പാത്രങ്ങളിൽ മദ്യം ഉണ്ടാക്കുവാൻ തുടങ്ങി. പാത്രം പാത്രത്തിന്നരികിലും അദ്ദേഹം പൂച്ചകളെയും കെട്ടിയിട്ടു വന്നു. എപ്പോഴാ പാത്രങ്ങളിൽനിന്നും മദ്യം തിളച്ചു പുറത്തുവന്നിരുന്നതിനെ എപ്പോഴും പൂച്ചകളും നക്കിക്കിടിച്ചു ഉടനെതന്നെ ആ പൂച്ചകളെപ്പോലും ദോഷാചാര്യനപ്പറ്റി വീണു. അതു കണ്ട മാർദ്ദവജനാധിപൻ കഷ്ടപ്പെട്ടു മാർദ്ദവിനെ അറിയിച്ചു. മാർദ്ദവ് ഉടനെതന്നെ ആ കച്ചവടക്കാരനെ കണ്ടുപോരെയും തൂക്കി

കൊല്ലവാൻ കല്പിച്ചു. ഇതെല്ലാം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
 ഒരു പൂച്ചകളെല്ലാം എഴുന്നീൽ ആനന്ദത്തോടെ ക
 ലിപ്പുവാൻ തുടങ്ങി. ആ വിവരവും രാജാക്കന്മാർ കാ
 ന്നാവിനെ അറിയിച്ചു. അതു കേട്ടപ്പോൾ രാജാവിന്നു,
 താൻ വിധവാണെന്നു തൊറിയൊക്കെ മണ്ണുപര
 കൊല്ലിവൃതിന്നു പശ്ചാത്താപമുണ്ടായി. ഭവനനര
 രാജാവ് ഒരു വലുതായ സഭാമണ്ഡപമുണ്ടാക്കുവാൻ
 കല്പിച്ചു. ആ സഭാമണ്ഡപത്തിൽ എല്ലാ ഭനങ്ങളെ
 യും വരുത്തി താൻ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്ന് എ
 ല്ലാവരോടും മദ്യത്തിന്റെ അപ്പി എന്തെന്നു നോക്ക
 വാൻ പാങ്ങു. ആ സമയത്തു ദേവനാഥൻ ദാവലാ
 കത്തുനിന്നു, മൃഗോകത്തിൽ ആരെല്ലാമാകുന്നു ധർ
 മപ്രകാരം നടക്കുന്നതെന്നു ചോദി. അപ്പോൾ, സഭാ
 മന്ത്രിയർ തങ്ങൾ മന്ത്രിമാരോടും അപരന്മാരോടുംകൂ
 ടി ഇരുന്നു മദ്യപാനം ചെയ്യുവാൻ തുടങ്ങുന്നതു ക
 ണ്ടു. അതുകണ്ടു ദേവനാഥൻ, ഈ രാജാവ് ഉടൻതന്നെ
 തുടങ്ങിയാൽ ഈ മംഗ്യദീപതനെ നശിച്ചുപോക
 കെന്നു വിചാരിച്ച്, ഒരു ബ്രാഹ്മണനോടും ധരിച്ചു ക
 ള്ളിൽ ഒരു പാത്രം മദ്യമുണ്ടെന്ന് ആ രാജാസഭയിൽ
 വന്നു. രാജാവിനോട്—“ഇതാ എന്റെ കയ്യിലുള്ള
 പാത്രത്തെ വാങ്ങുക” എന്നു പാങ്ങു “അല്ലയോ
 ബ്രാഹ്മണ! അവിടുന്ന് എവിടെനിന്നാണ് വരുന്ന

നിന്നു പൂർണ്ണചന്ദ്രനായിത്തീർന്നുപോകലു ശോഭിക്കുന്നവല്ലോ. അങ്ങനെയൊരു ദിവസംകൊണ്ടിരിക്കുകയും വ്യഭാഷിക്കുന്ന, ആകാശത്തിൽ നടക്കുകയും നില്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നവല്ലോ. അങ്ങനെയോ? എന്നു ചോദിച്ചു. ബ്രഹ്മണൻ അതുകേട്ട് ചോദ്യങ്ങൾക്കെല്ലാം മറുവതി പറയാതെ, ഈ പാത്രം വില്പ്യമാണെന്ന് ഞാൻ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നത് വാങ്ങുവാൻ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ? എന്നു മാത്രം ചോദിച്ചു. രാജാവ് — അങ്ങനെയല്ലേ? ഈ പാത്രത്തിലൊന്നാണ്? ബ്രഹ്മണൻ — ‘അപ്പോൾ രാജാവേ ഈ പാത്രത്തിൽ ഐശ്വര്യം പാർക്കുക, നേരല്ല, ഐശ്വര്യമുപേക്ഷിച്ചു പാത്രം സുകൃതം ആകട്ടെ. സുകൃതം സകല നന്മകളുടെയും കാരണമായ ഒരു വസ്തുവാണ്. ശുഭതിനെ വിട്ടുപോകാതിരിക്കുകയും. എന്നു പറഞ്ഞു തന്റെ പാത്രം പ്രകാരം പറഞ്ഞു —

മദ്യത്താൽ വലുതാക്കി
ജന്മാർത്ഥപാപപുത്തിയും
പാപപുത്തുനന്മകളും
മദ്യത്താൽ കരുതുക
നന്മകളെല്ലാം കരവീടും
മദ്യസേവികൾക്കു ചെറുമാൻ
മദ്യപാവലിഖം ശരണം

നശിപ്പിക്കുന്നതില്ലയോ.

ഏതുതോതിനായിട്ടും

കല്പപാനാതുടങ്ങാൻ

തുടങ്ങുകിൽവളന്നിട്ടും

വളന്നാൽനാശവുംപോലും.

തിരഞ്ഞയിരുന്നെങ്കിലുംവിവിധമുതകൂ-

ത്വത്താണിത്യാദിവിഷയം

മാർഗ്ഗവശമുദേശകലനമൊന്നുപോൽ

നിന്നുപയോഗിക്കുന്നതും

ആകാശംസമുദ്രംമോളത്തിൽകുറാസപരിഷ്കരി-

ക്കിട്ടുകിട്ടാതിരുന്നതും.

മറ്റൊരുതോതിനാണിത്യാദിവിഷയം.

വിഷയംനാശംതന്നെ.

അതല്ലയോ കേട്ട സർവ്വവിശ്വം കേൾക്കുന്നതും

അതല്ലയോ കേൾക്കുന്നതും — 'അല്ലയോ കേൾക്കുന്നതും'

അതല്ലയോ കേൾക്കുന്നതും — 'അല്ലയോ കേൾക്കുന്നതും'

അതല്ലയോ കേൾക്കുന്നതും — 'അല്ലയോ കേൾക്കുന്നതും'

അതല്ലയോ കേൾക്കുന്നതും — 'അല്ലയോ കേൾക്കുന്നതും'

അതല്ലയോ കേൾക്കുന്നതും — 'അല്ലയോ കേൾക്കുന്നതും'

അതല്ലയോ കേൾക്കുന്നതും — 'അല്ലയോ കേൾക്കുന്നതും'

അതല്ലയോ കേൾക്കുന്നതും — 'അല്ലയോ കേൾക്കുന്നതും'

അതല്ലയോ കേൾക്കുന്നതും — 'അല്ലയോ കേൾക്കുന്നതും'

അതല്ലയോ കേൾക്കുന്നതും — 'അല്ലയോ കേൾക്കുന്നതും'

അതല്ലയോ കേൾക്കുന്നതും — 'അല്ലയോ കേൾക്കുന്നതും'

അതല്ലയോ കേൾക്കുന്നതും — 'അല്ലയോ കേൾക്കുന്നതും'

അതല്ലയോ കേൾക്കുന്നതും — 'അല്ലയോ കേൾക്കുന്നതും'

അതല്ലയോ കേൾക്കുന്നതും — 'അല്ലയോ കേൾക്കുന്നതും'

ബ്രാഹ്മണന്മാർക്കു കൃഷി ചെയ്യാനായിത്തന്നെ നിന്നു കാളാവിനോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: - 'മറ്റു യാതൊരു കാളാലോ! ഏകദേശം തന്നെ സംഗതങ്ങളെല്ലാം മറ്റുയോഗങ്ങളെ ഏകദേശം ചെയ്തു. ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ കർമ്മപരമാർക്കു കൃഷി, ധർമ്മങ്ങൾക്കു കർമ്മപരിപാലനം ചെയ്യുക. സർവ്വകർമ്മങ്ങളെ മാനുഷികം. എന്നു പറഞ്ഞു ദൈവന്മാർ മറയ്ക്കയും ചെയ്തു. സഭാമിത്രൻ ഉണ്ടാക്കിയ സഭാമണ്ഡപങ്ങളും പാത്രങ്ങളെയും നശിപ്പിച്ചുകുളുവൻ കളിക്കുകയും ധർമ്മങ്ങൾക്കു കൃഷിയും സർവ്വകർമ്മങ്ങളെ മാനുഷികം ചെയ്തു' എന്നൊരു സാക്ഷ്യത്തിലേക്കു പോകുകയും ചെയ്തു.

10. NOT A SENTENCE

[illegible]

ബ്രഹ്മതാമര കവലുക്കുന്നോട്, താമര ഏകദിനീ ഏക
 ന ചോദിച്ചു. അവർ അതു കേട്ടു തൽക്ഷണം ച
 ലിതമായി നിന്നു. അപ്പോഴതാ കഴിഞ്ഞത് ആലോചി
 ച്ചപ്പോൾ, ആ വഴിയിലേക്കു പോകുന്നവനെ വഴിപോക്കു
 ന്നാരുതൊന്നും എടുത്തുനിൽക്കില്ലെന്നു തീർച്ചപ്പെടു
 ത്തി. വേഗം ആ തിരച്ചലിനെ തീർത്തത് കണ്ടി. അ
 ധികളും പോകുന്നതിന്നു മുമ്പെ തന്നെ അവനെ
 കണ്ടു. അവനെ വിളിച്ചുപരിചരിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു
 തൊഴുതിയിൽ നിന്നി. തൊഴുതിനെയും താനും
 കണ്ടുപോയിട്ടു വിട്ടുപോകുന്നതാൽ താമര എടുത്തതു താൻ
 തന്നെ എന്നു അവർ സമ്മതിച്ചു. താമരയെ ആ വ
 ഴുക്കത്തിൽ കൊണ്ടുപോകുവാൻ ഒരു ധനവാഹനം
 കയ്യിൽ കൊടുത്തുതന്നെന്നും പറഞ്ഞു. ഉടനെ ആ
 ധനവാഹനം വരുത്തി ചോദിച്ചു. അവരും വരികെ
 ത്താൽ ഒരു വിദ്വാൻ കയ്യിൽ കൊടുത്തതായി
 പറഞ്ഞു. "വിദ്വാൻ വരുത്തി ചോദിച്ചപ്പോൾ അ
 യാൾ, ഒരു താഴ്വരയിൽ തന്നെ താമരയെ
 കൊണ്ടുവന്നു താമരയെ പറഞ്ഞു. ആ വിദ്വാൻ,
 ധനവാഹനവും അതാലോചിച്ചതായ വഴിപോക്കു
 നെയും വിളിച്ചു. താമരയുടെ സുന്ദരതയെപ്പറ്റി ചോ
 ദിച്ചു. ആ കൂട്ടത്തിൽ, അവനെ വല്ല മൃഗത്തെയും
 മനുഷ്യനെയെങ്കിലും എന്നും ചോദിച്ചു. വഴിപോക്കൻ

[illegible]

11 നൃത്തനാട്ടുങ്ങൾ

പാണ്ടാരു കാലത്തിൽ ഗേധകാജ്യത്തിൽ ഒരു പ്രളയുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു പുത്രനുണ്ടായി. പ്രള പ്രയുസമ്പന്നനായതുകൊണ്ടു പുത്രനു ധനസമ്പാദനത്തിനുള്ള വിദ്യകളെ ഒന്നും പഠിപ്പിച്ചിപ്പു. കിണാദത്തിനായി സംഗീതം മുതലായ വിദ്യകളെയാണ് അഭ്യസിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതേമുതൽക്കൊരു പ്രളവിന്റെ ചെട്ടിയും സംഗീതഗുണാദികളിൽ വിശേഷമായിരുന്നു. ആ കുന്ദകയെ മേറ്റുറത്തു പ്രളപുത്രൻ വിവാഹം ചെയ്തു. ആ ദമ്പതികൾ അദ്ധ്യക്ഷ അമ്മനമ്മമാർ ഏകപുത്രനും ഏകപത്നിയുമായിരുന്നു. കടാക്ഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവരുടെ കാതാവിതാക്കന്മാർ മരിച്ചുപോയതിനാൽ ഒന്നു ഉദ്യമവും സ്വത്തുക്കൾ ഒരുമിച്ചു ചേർത്തുകൊണ്ട് അത് അദ്ധ്യക്ഷ ദമ്പതികൾ തന്നെ

യൗവനകാലദ്രവ്യം

വകതിരിവിലൊക്കെയും പ്രതിവ

കാലാനുസൃതമാ

എല്ലാചെറിയകാലത്തുമുണ്ടാ

പ്രളപുത്രൻ ദ്രവ്യധികൃതനായി ഏകപത്നിയെ നായി വെച്ചു. അക്കാലം അദ്ധ്യക്ഷനാണെന്നു

ഭാവിച്ചു കാണുന്ന ഒരു ദിവസം മൂന്നു പ്രാവശ്യം
 പോയി കണ്ടു സന്ധ്യയിലും നാടകം സംഗീതം ഉ
 പായവ ഏകദേശം പ്ലാമുറോണോ അവിടെ കാണി,
 അതു കഴിയുന്നതുവരെ അതിൽ സെ'ച്ചുകൊണ്ടിരി
 ക്കും. അതുകൊണ്ടു തൃപ്പിള്ളിയിൽ നാടകക്കാരെക്കു
 ന്നുകകളെയാ കരകാ ഹൃദയത്തിൽതന്നെ സ്ഥിര
 ഭായി കാണപ്പെട്ടിട്ടു. നന്ദകിരയലും കറും ദ്രവ്യ
 കൾ കണക്കില്ലാതെ വാരികൊടുത്തുതുടങ്ങി. നല്ല
 മൂലം മറ്റും നിതരമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ക്രമേണ ദേശ
 ത്തിന്നു ജീവനും കടുവാൻ തുടങ്ങി. ഉത്സാഹമായി
 മിട്ടുവാൻവേണ്ടി മറ്റുപാലായും തുടങ്ങി. അതുകൊണ്ടു
 അസംഖ്യം ദ്രവ്യം നശിച്ചുപോയി. മറ്റുപാലം വെ
 ത്തിരിക്കുന്ന സമയത്ത് ഏതു നന്ദകിരകളോടോ നാട
 കക്കാരോടോ കണ്ടാലും അവരെ ദ്രവ്യം വാരികൊടു
 ക്കും. ഏതുകൊണ്ടു കാര്യം കാര്യംകൊണ്ടു കരകാ
 ദ്രവ്യമെല്ലാം നശിച്ചുപോയി. പോയാൽ പോകട്ടെ,
 കാര്യമെല്ലാം സംഭവിക്കട്ടെല്ലോ, എന്നു വിചാരിച്ച് അ
 ത്തിന്നെയും ഭൂപ്രിയം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. കാര്യം അ
 വിചയത്തിൽ കല്പമുണ്ടെന്നതുകൊണ്ട് അയാൾ ഭൂ
 പ്രിയം ചെയ്യുന്നതിനെ നിഷേധം ചെയ്തില്ലെന്നതുകൊ
 ണ്ടു തോര്യ ചെയ്യുന്നതുപോലെതന്നെ കാണും
 ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും വളരെ വാഴ്ചയെ ഹവരുന്നതി

[illegible]

12. ദുഷ്ടാസനവധാരം

ബുദ്ധഗോപാൽ തപ്പൊഴുതായ 'അനുവിന്ദാ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ മൂന്നുവർണ്ണങ്ങളിൽ വർണ്ണിക്കുന്ന ബുദ്ധന്റെ ചാച്ചക്കാരായ ആറു ഭാജപുത്രന്മാർ വന്നു ബുദ്ധസംഘത്തിൽ ചേർന്നു. അവരിൽ ഒരാളായ ദേവദത്തൻ മന്ത്രവാദിയായിരുന്നു. മന്ത്രശക്തിയാൽ ചാച്ച അതുരുകൾക്കു പലതും ചെയ്യാൻ അവനെ സാക്ഷാദ്യുക്തനായിരുന്നു. അവനെ ബുദ്ധഗോപാൽ ഉന്മൂലനെന്നു കരുതുമ്പോഴായിരുന്നു അതുരുകൾക്കു മരണത്തിൽനിന്ന് മോചനം ലഭിച്ചു. ചാച്ചനെ വെട്ടിച്ച് ആദായിക്കുന്നതും അവരിൽ മിക്കപ്പേരും ദേവദത്തന്റെ സ്നേഹിതനായിരുന്നിട്ടും ദേവദത്തനെ തിരിഞ്ഞുപോകാതെയിരിക്കുന്നതും കണ്ട ദേവദത്തനും ബുദ്ധന്റെ മേൽ അസൂയയും മസേയും ഉണർവിച്ചുവെന്നുമാത്രമല്ല, ചാച്ചനെ ഏതു വിധത്തിലും ഉപദ്രവിച്ചു കൊല്ലേണമെന്നുപി ആവർ ആലോചിച്ചു. എന്നാൽ താൻ ദേവതനായിരുന്നെന്നു സ്വാർത്ഥകാരിയാണെന്നാൽ ഒരു സന്ധ്യയിൽ സന്ധ്യദിക്കണമെന്നു വിചാരിച്ച്, തിരഞ്ഞിടത്തു ചെന്നുവെച്ചു. അയാൾക്കു മന്ത്രശക്തികൊണ്ടു തന്റെ

ദേശമനുസരിച്ചും സ്വസ്ഥതയോടെ ചുറ്റപ്പെട്ട ഒരു ഭയകര
 മന്ത്രവലാതി അജാതശത്രുവിന്റെ മുമ്പിൽ കടന്നു
 നിന്നു. അതുകൊണ്ട് അജാതശത്രു ചേർന്നു വന്നു
 നീയാകാണെന്നു ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം അവൻ,
 തൊൽ ദൈവദത്തനാണെന്നു പറഞ്ഞു. ഭയമെത്രവ
 കത്തു ബുദ്ധിമുട്ടി കിഷ്ടപ്പെട്ടവരായി നിന്നു. ദൈവദത്ത
 ന്റെ മന്ത്രശക്തി കണ്ട്, അജാതശത്രു അവനെ വ
 ശഗനായി ഭവിച്ചു. ദൈവദത്തനെ ഏതു പ്രവൃത്തിയി
 ലും സഹായം മുണ്ടാക്കുന്നതെന്നു വാഗ്ദാനവും ചെയ്തു
 അങ്ങിനെ അവർ കാര്യവും ഭയപ്പെടുന്നതായാകാ
 മിമാംസാപരകൾ കൂടി പരസ്പരം കിഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി. ഒരു ദി
 വസം ചാലകനായും, അഭിനയിക്കുന്നതായും കാര്യയാ
 സിയിൽ അനവധി കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന
 അദ്ദേഹം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിൽവെച്ചു ധർമ്മതാ
 പ്തത്തെ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതായും ദൈവദത്ത
 ന്റെ ബുദ്ധനെ നമസ്കരിച്ചു. 'അദ്ദേഹം പ്രഭാതം
 അത്യന്തം ഇദ്ദേഹം വേണ്ടവനായിത്തീർന്നു വിഹാര
 ത്തിലേക്കു ചെന്നിട്ടു കിട്ടിയതായും ചോദിക്കുന്നതായില്ല.
 തൊൽ അവനെ വെന്ന് കിഷ്ടപ്പെട്ടതായും വേണ്ടതല്ലാ
 അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും ഏതു വാങ്ങുക. അതുകൊണ്ടു
 ബുദ്ധൻ. — നീ അതൊന്നും ചെയ്യരുത്. അതെല്ലാം
 തൊൽതന്നെ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന പാതയെ. മേ

നെ ബുദ്ധൻ:— 'അല്ലയോ മഹാ നന്ദരേ' ഈ ദേവദത്തൻ ഏതെങ്കിലും പായുകയോ പ്രയത്നിക്കുകയോ ചെയ്താൽ അതിനാലാണോ അങ്ങനെയെന്നോ സംശയം അല്ല, സ്ഥാനം മാറ്റി ഏതെ പറഞ്ഞ അതു കേട്ടപ്പോൾ ദേവദത്തൻ അതുകൊണ്ട് പാടിപ്പോയ ക്രോധമുണ്ടായി. ആ ക്രോധമെല്ലാം ചുരുമ്പനിൽ പ്രയോഗിക്കേണ്ടതെന്നു റിശഭാക്ഷി മനോഹരനായ അജാതകുട്രവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു അതു ചിട്ടു. മൂന്നായ ദേവദത്തൻ, അറിയിപ്പാക്കുന്ന കൈന്ദ് അജാതകുട്രവിന്നു രാജ്യം ലഭിച്ചു. അതു ഉപയോഗിച്ചു പാതയെ നോക്കിക്കൊണ്ടും ദേവദത്തൻ, കച്ചുകൊണ്ടുവന്നു സ്വന്തത്തിൽ പ്രധാനിയെ വെട്ടുന്നതിലേക്കു വേണ്ടുന്ന സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതെന്നു അജാതകുട്രവും അതിൽ വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. അതിനാലാണു അജാതകുട്രദേവദത്തന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം അദ്ദേഹനെ കൊല്ലുകയും തന്റെ രാജസ്ഥാനം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. അജാതകുട്ര രാജാവായതിനാലേയും ദേവദത്തൻ, സ്വന്തം കൊല്ലുവാൻ വേണ്ടുന്നതിനാലും സഹായിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ബുദ്ധനെ വിട്ടിട്ടുകൊല്ലുവാനായി രാജദത്തനെ ഏല്പാഴും അയക്കുക പതിവായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ദേവദത്തൻ മാറുള്ളവനെ

അയച്ചിട്ടു നമുക്കിട്ടു ഞാൻ തന്നെ ചെയ്യാമെന്നു
 റബ്ബർ ബുദ്ധൻ ധ്യാനത്തിന്നു സാധാരണയായി ഇരി-
 കുന്ന ഒരു വായുയുടെ മുകളിൽചെന്നു് ഒരു വലിയ
 കല്ലിനെ കീഴടക്കി ഉയറ്റി. ആ കല്ലു താഴത്തുവീഴ്
 നോടുകൾ ഉടഞ്ഞു തകർന്ന അതിൽ ചെറുതായ ഒരു
 കഷണം മാത്രം ബുദ്ധന്റെ കാലിൽനിന്നു അല്പം ഉ-
 റിഞ്ഞു. അതു വായിയിപ്പിക്കുകയും ദേവദത്തൻ
 ഒരു വലിയ ആനയ്ക്കു നല്ലവസ്ത്രം മേയ്ക്കുകയും മ-
 തീറ്റിപ്പിടിച്ചു. ബുദ്ധന്റെ നേരെ ദിശ. ആന മദമത്താ-
 കെ വരുന്നതിന്നു അറു നൂർ കണ്ടു. ഗുരുവിനെ ഏതെന്നു
 കിട്ടും ചെറുവിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചു. ആനയുടെ മ-
 മിട്ടെപ്പോഴും അതു കണ്ടു. തുറന്നുകൊണ്ടിരിക്കി. അപ്പോൾ
 ഗുരുവെപ്പോൾ ആന അടങ്ങി. ഏതാണെന്നു പൂർവ്വ-
 കണ്ടെത്താൻ ദേവദത്തൻ ചെല്ലുകയാ കണ്ടപ്പോൾ ഗുരുവി-
 കണ്ടു. അന്നു ചെല്ലുകയാണു് അപ്പോൾ ദേവദ-
 ത്തന്റെ പൂർവ്വകാലത്താണു് അന്നു സാക്ഷരനെ
 കണ്ടു. അന്നു ജനങ്ങൾ വന്നുത്തുടങ്ങി. ബുദ്ധ-
 നെ കണ്ടു. അന്നു ചെല്ലുകയാണു് ദേവദത്തൻ അന്നു
 ജനങ്ങൾ കണ്ടു. അന്നു കണ്ടു. ജനങ്ങൾ ആ-
 വന്നു വന്നുത്തുടങ്ങി. അന്നു കണ്ടു. പ്രവൃത്തി ജ-
 നങ്ങൾ കണ്ടു. അന്നു കണ്ടു. ജനങ്ങൾ അന്നു

[illegible]

മെന്റർ ക്ലബ്ബ് ആഗ്രഹം സാധിച്ചിട്ടു. നൂറുവർഷത്തിൽ വെച്ചു മരിച്ചുപോയി. മരണാനന്തരം ആവാൻ നമകത്തിൽ ചെയ്തവർക്കും, അർദ്ധശതാബ്ദം ആകട്ടെ ഉടനെ ചുമലിടുന്നവർക്കും ചെലവേണ്ടതല്ലെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടതായാൽ കഴിയുന്നതെന്തായാൽ പ്രതികരണം ചെയ്തു. ഏതിലും, അന്ന് വളരെക്കാലം മുമ്പെന്ന് സംസ്കാരം ചെയ്തിനാലും മുമ്പാകെ മരിക്കാൻ അർദ്ധശതാബ്ദം വെച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളതും മരണാനന്തരം വളരെക്കാലം നമകത്തിൽ അന്ന് അദ്ദേഹം ഉണ്ടായിരുന്നു.

18. 45.

[illegible]

[illegible]

ഭിക്ഷുപുത്തകളിൽ ശ്രദ്ധയോടെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതുക
 ണ്ട് അതുതന്നെപ്പോലെ നമുക്കുണ്ടാകട്ടെ അതുപോലെ തന്നി
 ക്കും വാടകക്കുടമയെന്ന് കർമ്മവും അവൻ വിചാരി
 ക്കാറില്ല. അങ്ങിനെതിരിക്കുന്നവർ ഒരു ദിവസം ചു
 മ്പൻ പേരൂർവെട്ടുന്നത്തിലുള്ള വാഹനത്തിലേക്കു
 പോയി. അപ്പോൾ തമ്മാകാലമൻറെ അടുക്കളയെ
 ഈ ഭനത്തിൽ ചുറ്റുമുറയും കൂർകുറുത്തു കിടക്കുക
 യും കിടന്നു അന്നിട്ടു. അപ്പോൾ ചുറ്റുമൻ ആ ക
 ന്നനും സ്വീകരിച്ചു, തന്നിടയെന്നു ഏല്പാടുക
 കളല്ലാം ചെയ്യാനായി ചുറ്റുകാലനെ അതല്ല ചുറ്റ
 കാലൻ അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ ആ വാഹനവാസി
 കളെല്ലാം അവനെ പരിചരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ചു
 ളുകാലൻ പറയുന്നതൊന്നും അവർ വിശ്വസിച്ചില്ല
 അവൻ അവരോട് കാര്യം ശാസ്ത്രിപ്പാൻ തുടങ്ങി
 യപ്പോൾ അവർ—“നീയാണീ? നിനക്കുണ്ടാ
 യാം നീ ഏതെന്നാണ് ചുറ്റുകാലത്തിൽ ചെന്ന
 ത്? അതിൽ ചെന്നതിന്നു ശേഷം നീ ഏതെല്ലാം
 പരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും മാനും ചോദിച്ചു കളിയാക്കുവാൻ തു
 ങ്ങി ചുറ്റുന്നും കിടക്കയും വന്നു കിടക്കുകയും
 പോവുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ ചുറ്റുകാലൻ, തന്നെ
 നഗരവാസികൾ പരിചരിക്കുവാനായി വിവരങ്ങൾ
 കളല്ലാം കിടക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നെയും ഒരു ദി

വസം അഥർ ബുദ്ധനെ ദിക്കു നൂ കണ്ടിട്ടു. അന്നു സംഘത്തിൽനിന്നു വേറൊരു ചിത്തുവിനെന്നാണ് ബുദ്ധൻ അയച്ചതു. അന്നത്തെ ചിത്ത കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവിടെ കൂടിയിരുന്നവരായി ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്താൻ മഹാകാലനെ കേട്ടിട്ടു ബുദ്ധൻ മടങ്ങിപ്പോവുകയും ചെയ്തു അപ്പോൾ മഹാകാലൻ ധർമ്മതപസ്സുള്ള പ്രസംഗിപ്പാൻ തുടങ്ങി. അതിനിടയിൽ മഹാകാലന്റെ അന്ധകരം അവനോട് ഓരോ ദശേന്ദ്രിയം ചെയ്ത് പരിവർത്തിതമാകാൻ തുടങ്ങി. അതു കണ്ട് മഹാകാലൻ ബ്രാഹ്മണ പാപികളുടെ മുമ്പിൽ ഇരിക്കുന്നതു ന്യായമല്ലെന്നു വിചാരിച്ചു. അൻപതോളംകൊണ്ടു അദ്ദേഹം കണ്ണിറ്റുപറന്നതി, തന്റെ മേലുള്ള പൊന്നി ആകാശമാറ്റുകയും ബുദ്ധൻ്റെ അടുക്കലിറങ്ങുവാൻ. അവിടെ മഹാകാലൻ ഏതുതുസ്സാൽ—മഹാകാലനെ മാത്രം അവിടെ പ്രസംഗിപ്പാൻ വിട്ടുവന്നതു നന്മ വിശ്വസം വിചാരിച്ചു. കഷ്ടകരം ബുദ്ധനോട്, 'അല്ലയോ ഗുരുവേ മഹാകാലനെ ആ ദൂഷണന്മാരെ ഇടയിൽതന്നെ വിട്ടുവന്നതു നന്നായില്ല. അന്നു അവർ മുളകാലനെ ബുദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതു കണ്ടിട്ടെപ്പോഴെങ്കിലും മഹാകാലനെയും ചെയ്യാതെപ്പോഴെങ്കിലും ചോദിച്ചു. ബുദ്ധൻ അതുകേട്ട് കാരണമോട് മഹാകാലന്റെയും മുളകർ

[illegible]

தனது அறிவு சகலதரமும்

உயிரியல் அறிவு

உதயிராஜ் மீதான வழக்கு

വിടിക്കുകമലാശ്രമം.

വൃത്തമാനനാംകഴിപ്പിട-

മോരകാമോമോനേകവും

തിരിയെക്കിട്ടകിട്ടുനം

നമ്മൾപിന്നിപ്പിക്കിലും.

കന്നപ്പുറങ്ങളിൽവെണ്ണ

മാറ്റുപുറന്നിടവന്നിടം

എന്നിടംകുറയെന്നുള്ള

തെരിയെക്കുറയെന്നുള്ള.

നിമേഷകാലവൃത്തം

നമ്പിപ്പിടാതിനിട്ടുവെ

വിട്ടുകുറയെന്നുള്ള

യോഗ്യകുറയെന്നുള്ള.

നാമുത്തരം സതതം

വിദ്യയെക്കുറയെന്നുള്ള

നാമുത്തരം സതതം

കുന്നിന്റേപ്പിന്നിപ്പിക്കിലും.

ഇതിന്നു മുമ്പു പ്രകൃതി നന്നായിട്ടു കൂടാതെ മഹാകാലം
 എത്ര പലകാലത്തും നന്നായിട്ടും താഴെക്കുറയെന്നുള്ള
 തന്നെയും. എന്നിങ്ങനെ പലകാലത്തിനിടയിൽ ക
 യാകാലം നന്നായിട്ടു കൂടാതെ മഹാകാലം നന്നായിട്ടും
 ഇതുകൊണ്ടു കൂടാതെ മഹാകാലം നന്നായിട്ടും
 വെട്ടുകൊണ്ടു കൂടാതെ മഹാകാലം നന്നായിട്ടും
 വെട്ടുകൊണ്ടു കൂടാതെ മഹാകാലം നന്നായിട്ടും

14. பிரதமர் ஸ்ரீ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ൾ മാപ്പ് അനുവദിച്ചില്ല. അതിന്നു മേൽ കരയു
 വാൻ തുടങ്ങി. പൂത്രന്മാരുടെ ആത്മാക്കേകട്ടെ മനു
 സ്സലിന്റേ ഹൃദയമെന്നാൽ, ഞാൻ ഈ ഭൂതംകൾ ചെയ്തി
 രുത് കാലുഷ്യംകൊണ്ടല്ല ദൈവസ്വരൂപമായിട്ടുണ്ടെന്നു
 പറഞ്ഞു. എന്നാലും ഗ്രാമജനങ്ങൾ അവരെ ദൈ
 വ്യപ്പെട്ടുകയും മയപ്പെടുത്തുകയും അവരാനിക്കയും
 ചെയ്തു. അതിന്നുശേഷം പൂത്രന്മാർ മറ്റൊരു നല്ല
 ഉത്തരം മരണപരി ശുശ്രൂഷിച്ചു മാന്മാവിതാക്ക
 ലെ ശുശ്രൂഷിക്കാതിരുന്നതെന്തെന്നുവന്നു സങ്കട
 വും അനുഭവിക്കും.

15. പുത്രനാഭോടുള്ള കടമ.

ബുദ്ധന്റെ കാലത്ത് ബുദ്ധമതത്തെ സ്വീകരിച്ചു പ്രചാരപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രയത്നിച്ചിരുന്നവനായി 'അനാഥപിണ്ഡികൻ' എന്നു പേരുള്ള ഒരു ധനികൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. ബുദ്ധന്റെ സ്ഥിരവാസസ്ഥലമായ ജേതവനവിരാരം അനാഥ പിണ്ഡികൻ ധർമ്മമായി കെട്ടിച്ചുതന്നിരുന്നു. ആ വിഹാരനിർമ്മാണത്തിന് അഞ്ചരക്കോടി വരായാൻ ചിലവിട്ടിരുന്നു. ആ അനാഥപിണ്ഡികന് 'കാലകളാമൻ' എന്നു പേരുള്ള ഒരു പുത്രനാണായിരുന്നു. അവനെ കൈവീശത്തത്തിൽ ഒരു ശുശ്രൂഷയായിരുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല നിസ്സാരങ്ങളായ വിനോദങ്ങളിൽ അത്യാസക്തിയുണ്ടായിരുന്നു. ആ പുത്രനെ കൈവീശി ശപഥമുള്ളവനാക്കിത്തീർത്തവൻ അച്ഛൻ വളരെ പ്രതാപിച്ചു നോക്കി. പുത്രൻ ഭ്രമ്യത്താൽ ആശ്രമമുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. എന്നാൽ ഭ്രമ്യം കൊടുത്തിട്ടെങ്കിലും ബുദ്ധി നന്നാകണമെന്നു വിചാരിച്ച്, വിഹാരത്തിന്നകത്തു പോയി ബുദ്ധനെ കണ്ടു വന്നിട്ടു കടക്കിവന്നാൽ ഒരു വരായാൻ അയാളെന്നു പുത്രനോടു പാശമുറപ്പിച്ചു. അവൻ സന്തോഷത്തോടെ വിഹാരപ്പോത്തിൽ ചെന്നു അകത്തു ശിഷ്യ

അങ്ങോട്ടു കൂടിയിരിക്കുന്ന ബുദ്ധനെ കണ്ടു നോക്കി. ഉടനെ ഓടിവന്ന്, അദ്ദേഹം! ഞാൻ ബുദ്ധനെ കണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം തന്റെ വാഗ്ദത്തപ്രകാരം ആദ്യ വരാഹൻ എടുത്ത് പുത്രനെ കൊടുത്തു. പിന്നെ പുത്രൻ വിഹാരഭവനത്തിൽ ചെന്നുനിന്ന് എത്തി നോക്കുക മാത്രമേ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ എന്നറിഞ്ഞു. പിന്നാലിവസം പുത്രനെ വിളിച്ച് നീ ഇന്നു ബുദ്ധന്റെ അടുത്തേക്കു ചെന്ന് ഒരു വാക്ക് ബുദ്ധനോടു പറിച്ചു വന്നാൽ ആയിരം വരാഹൻ തരാനുള്ള പാത്രം. പുത്രൻ അതു കേട്ടു സന്തോഷിച്ച് ബുദ്ധന്റെ വിഹാരത്തിലേക്കു പോയി. അകത്തു ചെന്നു ബുദ്ധനെ കണ്ട ഉടനെ വീണ്ടു നമസ്കരിച്ചു. അതു കണ്ട ഉടനെ ബുദ്ധൻ അവനെ തന്റെ അടുത്തേക്കു ഇരിക്കുവാൻ പറഞ്ഞു. അടുത്തേക്കു സാധാരണ ചെയ്യുന്ന ധർമ്മപ്രസംഗം കഴിഞ്ഞതിന്നു ശേഷം കാലകരാരുന്റെ ബുദ്ധിയിൽ യോഗിക്കത്തക്കതായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. അതു കേട്ട ഉടനെ കാലകരാരുന്റെ ബുദ്ധിക്ക് പെട്ടെന്ന് ഒരു മാറാം സംഭവിക്കുകയും അന്നു പക്ഷം മാത്രവും വിഹാരത്തിൽത്തന്നെ ഇരിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നാലിവസം രാവിലെ അത്താഴം ഭക്ഷിക്കുകയും കൂട്ടിക്കൊണ്ട് അവൻ അദ്ദേഹന്റെ അടുത്തേക്കു പോയി. അദ്ദേഹം അതു കണ്ടു

വട്ടരെ സഹോദരിയായിട്ട് അവൾക്കുപോലും ദിനം കഴിച്ചു. ഉറങ്ങുകയുണ്ടായി. അവൾക്കുപോലും ഇരിക്കുന്നതല്ല. അതിൽ അവൾ ആയിരം വരുന്നതെന്ന് എടുത്തുകൊണ്ടുവന്ന് താൻ പുത്രനോട് ചെല്ലു വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവന്നു. അതിൽ വരുന്നതെന്ന് ഇതാ എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ പുത്രൻ “അമ്മേ! എനിക്ക് ദ്രവ്യം വേണം. ചെറുപ്പംവെച്ചാൽ ധർമ്മപരമേശ്വരന്റെ കൈക്കൽ ചെല്ലുകയും ചെയ്യാം. അതാണ് സമ്മാനം കിട്ടിയതു പോലെയാകും. എന്നു പറഞ്ഞു. അമ്മേ! അമ്മേ! കൃതാർത്ഥനായി.

